

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
www.imaan1.com

www.imaan1.com

به شى سېيه م: سوپاى ئوسامه و جيهادى (الصدىق) دژى هه لگراوه كان:

سېيه م: هېرشى سه رتاسه رى بۇ سه ر هه لگه راوه كان.

هۆكارى زۆر گىرايه بهر بۆ رېگرتن و پوبه پوو بوونه وه له گه ل هه لگه راوه كاندا، ئه وانه له سه ر ئىسلام مابوونه وه پۆلىكى گرنگان هه بوو له پوبه پوو بوونه وه هۆزه كانياندا، هه ندئ له وانه به رامبه ر كه س و كار و هۆزه كانيان وه ستان و ئامۆژگاريان ده كردن و له ئاكامى خراپى ئه و كاره ي ده ستيان دابوويه ئاگاداريان ده كردنه وه و له ترسناكى هه لوه شانده وه ي بيروباوه ركه يان ده يان ترساندن.

هه نگاوى يه كه م به وشه ده ستى پى كرد، شه يش هېچ پۆژئ له پۆژان لاوازترين هه لئويست نه بووه، به لكو به هيزترين بووه، چونكه هه ر قسه يه به دوايدا هه نگاوى كردن به كرده وه ديت و راستى وته كه ده سه لمينريت، هه ندئ جار زمان و قسه بووته هوى ئه وه ي خاوه نه كه ي له پيناويدا سه ر بپراوه، له هه موو هۆزه كاندا كه هه لگه رانه وه پووى دابيت له به رامبه ردا كه سانك هه لكه وتوون دلان له سه ر راستى دامه زراوه و له و پيناوه شدا ژياون، ئه وانه هه ستيان به و نارپه وايى يه كرده كه هۆزه كانيانى تى كه وتووه، بويه له كه ميندا بويان دانىشتن و هۆشياريان ده كردنه وه له سه ر نه جامى خراپ كه چاوه روانيان ده كات، ئيت هۆزه كانيشيان له پووياندا ده وه ستان و گالته يان به عه قليان ده كرد و پاشان ده ستيان بۆ دريژ ده كردن، يان هه ر له هۆز ده ريان ده كردن، يان هه ر هه ندئ جار شه هيديشيان ده كردن.

هه ندئ له و موسلمانانه قسه كانيان كاريگه رى خوى هه بوو، وه ك عه دى كورپى حاته م له گه ل هۆزه كه ي و جارود له گه ل خه لكى به حره ين.¹

له مه ولا به دريژى باسى ئه وه ده بينى كه چۆن هه ندئ له وانه سه ركه وتنيان به ده ست

1- دراسات فى عهد النبوة والخلافة الراشدة، للشجاع (لا: ۲۱۳، ۱۱۴).

نه هیئا له ئامۆژگاری ھۆزه کانیاندا، بۆیه خۆیان بوون به کۆمه لئیکى موسلمانى پراوه ستاو له سهر ئیسلامه که یان و هه لویستی گونجاویان گرته بهر دژ به ھۆزه کانیان، ژۆربه ی ئه وه هه لویستانه یان له گفتوگۆوه دهستی پى ده کرد و پاشان ده چوووه قۆناغى کرده وه وه، وهك ئه وه ی به سهر خۆپراگره کانی (بنی سلیم) هات که له سهره تاوه ھۆزه که یان ئاگادار کرده وه پاشان بوون به دوو تا قم: خۆپراگره کان دووه م پاشگه زبووه کان.

کۆمه لئى خۆگران له سهر بیروباوه ر به رامبه رى هه لگه پراوانى ھۆزه که یان ده وه ستان، کۆمه لئى لاو له یه مهن نه خشه ی کوشتنى (اسود العنسى) یان دارپشت - وهك له مه ولا باسى ده که یین - دواى ئه وه ی که هه لویستی پیچه وانه یان نواند له دژى سهر که شى (اسود العنسى).

هه روه ها مه سعود یان مه سروق (القیسی بن عابس الکندى) هه ستا به ئامۆژگارى کردنى ئه شعه سى کورپی قه یس تا پاشگه ز نه بیته وه و له و بواره دا وتووێژ و پراگۆرینه وه ی دوور و درێژ که وته نیوانیان.^۲

ئا به و شیوه یه هه ندی هه لویست بوونه ھۆی ئه وه ی نه یانه یشت ھۆزه کانیان پاشگه ز ببه وه یان کار ئاسانى باشیان کرد بۆ سوپای ئیسلام که دواتر هات بۆ سهرکوت کردنى هه لگه پرانه وه .

صدیق رضی اللہ عنہ له پاش خوا له سیاسه ته کانیاندا له پیناوه قه لچۆکردنى دیارده ی پاشگه ز بوونه وه دا پشتی به ست به و پراوه ستاوانه ی ناو ھۆزه کان له سهرۆك ھۆز و فه رمانده و تاکه کان که له هه موو قوژبنیکی که نداوی عه ره بدا هه بوون، له سهر ئیسلام مابوونه وه، هه ستان به بینینی پۆلی گرنگ بۆ به ره نگار بوونه وه ی ئاشووبی هه لگه پرانه وه دا، هه ندی نووسه ر که وتوونه ته ناو هه له وه کاتیك مه سه له ی پاشگه ز بوونه وه یان به گشتی داوه ته قه لآم یان له بهر نه بوونی ورد بینیان یان نه بوونی بابه تیانه یان گریمانی هه له و ته سک بینى.^۳

یه کى له راستی یه بنه رته ی یه کان له مه سه له ئاشووبی هه لگه پرانه وه دا ئه وه یه که گشتگیر و هه مووانی نه بووه وهك لایه نی جوگرافی، به لکو کۆمه لئى له سهر کرده و ھۆز و تاک و دهسته هه بوون له هه موو ئه و ناوچانه ی پاشگه ز بوونه وه ی تیا سه رى هه لداوه که سوور بوون له سهر بیروباوه ر و ئاینه که یان.^۴

2- هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

3- الثابتون على الإسلام أيام الردة (لا: ۴).

4- هه مان سه رچاوه ی پيشوو (لا: ۱۹).

دکتۆر مهدی رزق الله احمد له م مهسه له یه دا به قوولی بۆی دابه زیوه و وه لّامی ئه و
 پرسیاره ی داوه ته وه که ده لّیت: ئایا پاشگه ز بوونه وه له سه رده می ئه بوبه کری صدیق
 دا ﷺ گشتی بووه و ناوچه یه کی به ته واوه تی گرتۆته وه که پیشتر موسلمان بوون؟ یان هر
 له ناو هه ندی هۆزدا سه ری هه لّدا و هه ندی سه ره ک هۆز و تاکه که س، له هه ندی ناوچه ی
 جیا جیادا پووی دا؟ پاش لیکۆلینه وه ده لی: یه کی له و راستیانه ی که له هه موو ئه و
 سه رچاوانه وه ی که پیشتر ئاماژه م بۆ کرد ئه وه یه که شتیکم به رچاوانه که وتوووه که به لگه
 بیته له سه ر ئه وه ی که هۆزه کان و هه موو که سه کان به گشتی له ئیسلام هه لگه رابنه وه، هر
 وه ک چۆن ئه و که سانه ی که به نمونه هینامنه وه باسیان کردوه،^۵ به لکو ده بینم ده ولّته ی
 ئیسلامی به پله ی یه که م به و که س و هۆز و سه رکردانه به ستبوو که له ئیسلام به
 پاره ستاوی ما بوونه وه و له هه موو کون و قوژبنیکی که نداوی عه ره بدا هه بوون، که بووه
 پشت و په نایه کی به هیز بۆ ئیسلام و ده ولّته که ی له پینا و سه رکوت کردنی بزوتنه وه ی
 پاشگه ز بواندا.^۶

یه که م: پووبه روو بوونه وه ی یاسایی له لایه ن ده ولّته ی ئیسلامه وه:

أ- هۆکاری کوژاندنه وه ی له ناو خۆدا: پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه م هۆکاره ی به کارهینا،
 هه ستا به ناردنی نامه و نوینه ر بۆ ناو ئه و هۆزانه ی پیغه مبه رانی درۆی تیا هه لکه وتبوو،
 به هیوای کۆبوونه وه ی هه موو ئه وانیه ی له سه ر ئیسلام جی گیربوون تا ده سته یه کیان لی پیک
 بهینیت له گه ل پاشگه زبوونه وه دا پوو به پوو ببنه وه، صدیقیش ﷺ له سه ر هه مان نه خشه
 ده پویشته، هه ولّی دا، که مه سه له که سنووردار بکات و ئه وه ی ئاسانه و ده کریت قه لّاچۆ
 بکریت له ناوچه پاشگه ز بووه نزیکه کان بیکات، هه ستا به وشیارکردنه وه ی خه لکی له
 دژیان، قیزه ونکردنی له به ر چاویان، توانی په یوه ندی بکات به وانه وه له سه ر ئیسلام
 پاره ستابوون و توانی بیانکاته پشتیوان بۆ سوپای گه وره ی ئیسلام، له پاش گه رانه وه ی
 سوپای ئوسامه هه ولّی دا نه ته وه ساز بکات بۆ پووبه روو بوونه وه ی ریك و پیک له گه ل
 پاشگه ز بوواندا.

بۆ ئه وه ی کات به سه ر به ریت تا سوپاکه ی ئوسامه دیته وه ده سته ی کرد به ناردنی نامه
 بۆ سه رانی پاشگه ز بووان و بۆ جیگیر بووان له سه ر ئیسلام و ئه ویش نامه ی نووسی بۆ

۵- التأریخ السیاسی للدولة الغربية، د. عبدالمنعم ماجد (لا: ۱۴۶). التأریخ الإسلامی العام: الجاهلیة، الدولة العربیة، الدولة العباسیة، علی
 ابراهیم حسن (لا: ۲۱۹). تأریخ الدولة العربیة، عبدالعزیز سالم (لا: ۴۳۲). جولة تاریخیة فی عصر الخلفاء الراشدين، د. محمد سید الوکیل
 (لا: ۱۲). الخلفاء الراشدون محمد اسعد طللس (لا: ۲۰)، الصدیق أبو بکر: محمد حسنین الهیکل (لا: ۱۷۳). ظاهرة الردة فی المجتمع
 الإسلامی الأول محمد بریفش (لا: ۱۰۰-۱۰۱)، الصدیق أبو بکر لمحمد حسین هیکل (لا: ۱۷۳). کۆمه لیک نووسراوی تر....
 ۶- الثابتون علی الإسلام أيام فتنة الردة (لا: ۱۹).

هه موو ئه وانەى، كه پيغه مبهري خوا^ﷺ كاتى خوئى نامەى بو ناردن و كه سانى تريش له يه مەن.⁷

تا ههول و تيكوشان بدهن له پيناو بانگه وازى ئه وانەى له سه ر موسولمانه تى ماونه ته وه، داواى له جيگير بووان كرد كه ههول بدهن له جييه كدا به كو مه لى بژين تا ديم به ده متانه وه، ئەم كارانهى ريكخست وهك پيشه كيهك بو نه خشه سه ربازيه كهى داهاتووى.⁸

خوشبه ختانه هه ندئ له و كه سانەى له سه ر ئيسلام جيگير بوون توانيان خوئيان بگه يه ننه مه دينه و هه رچى زه كاتيشيان هه بوو هيئانان له گه ل خوئيان وهك (عدى كورپى حاتم ي تائى) و (زيرقان بن بدر التميمى).⁹

هه ر ئه و موسولمانه جيگير بووانه توانيان جوولانه وه كهى قه ييسى مه كشوح المرادى شكست پى بهينن و هه ندئ كو بوونه وهى هوزه كان بلاوه پى بكه ن له تيهامه و سه رات و نه جران، ئەم هوكارانه ش ئەم ئامانجانەيان به ده ست هيئا له وانە:

أ - سه ركه وتنى صديق^ﷺ له نه خشه كه يدا كه به ده سته يئانى هه لمه تيكي هوشيار كردنه وه و بانگه شه كردن و پشتگيري كردنى موسولمانه كان، سه رشور كردنى هيژه هه لگه پاره كان، ئەمه ش وهك پيشه كيهك بو گرته به رى هوكاريكي ديكه به پيى بوون و توانا، كه ئەوه ش هوكارى ده ستي هه موو سوپا ريكخراويه كانه.

ب - ئامانجى خوئى پيكا له په روه ده كردن و ئاماده كردنى ئه وانەى له سه ر ئيسلام مابوونه وه تا له داهاتوودا بينه سه ركردهى سوپا له بزاقى جهنگه رزگار يخوازه كانى داهاتوودا، (عدى كورپى حاتم التائى) كه دواتر له رزگار كردنى عيراق سه ركردهى سوپا بوو.

ج - دروست كردنى هه ندئ هيئى موسولمان بو خو رپاگرى له و ناوچانه دا تا دواتر تيكه ل بكرىت له گه ل سوپاى گه وره ي ئيسلامدا كه ديته ناوچه كه وه.

د - ده ست گرتن به سه ر هه ندئ پاشگه ز بووه كاندا هه رچه نده كه م و سنووردار بوو وهك ئەوهى له خوارووى كه نداوى عه ره بيه وه پوویدا.

دووهم: ناردنى سوپاى ريكخراو.

له پاش دوو مانگ (هه نديك ده لئین چل رپوژ) له ده رچوونيان سوپا كهى ئوسامه^ﷺ گه يشته وه شارى مه دينه و حه وانه وه و ئەبو به كرىش^ﷺ له گه ل سوپا كه يدا ده رچوون به ره و (ذي القصة) كه قوناغيك له مه دينه وه دووره، ئەمه ش به مه به ستي جهنگ له گه ل

7- دراسات في العهد النبوة، للشجاع (لا: ٢١٩).

8- هه مان سه رچاوه.

9- هه مان سه رچاوه.

هه لگه پاره و سه ركه شه كاندا، هاوه لان پيشنياريان بو كرد كه كه سيك له باتى خوئى بكات به سه ركردهى سوپا و خوئى بو مه دينه بگه پيته وه، زور داويان لي كردتا ئه م كاروباره كانى ده ولت به پيوه به ريت.

له م باره يه وه عايشه (خوئى لي رازى بيت) ده گيپيته وه و ده لئيت: باوكم سواري ولاخه كه ي بوو شمشيره كه ي له كيلان ده رهينا بوو به نياز بوو به ره و (ذي القصة) به ري بكه و يت، عه لي كورپى ئه بو تاليب رضي الله عنه هات و ره شوئى ولاخه كه ي گرت و پيئى وت: بو كوئى جينشيني پيغه مبه ري خوا؟ ئه وه ت پي ده ليم كه پيغه مبه ري خوا صلى الله عليه وسلم له پوژى ئوحد فه رموئى ¹⁰: ((شمشيره كه ت بخه وه كيلان به مردنت كاره ساتبارمان مه كه، سوئند به خوا ئه گه رتومان له ده ست ده ربچيت ئيسلام ياساو ده ولته تي ناميني ت هه رگيز، ئه ويش گه رايه وه)).¹¹

ئه بو به كر رضي الله عنه سوپاي ئيسلامي كرد به (11) ليواره و هه موو ليوايه كيش سه ركرده يه كي بو دانا.¹² فه رماني دا به هه موو ئه ميركي ئه و ليوايانه كه داين به هه ر ناوچه يه كدا موسولماناني ئه و ناوچانه بخه نه ناو سوپا كانيانه وه، له وانه:

- 1- سوپاي خاليدى كورپى وه ليد رضي الله عنه ناردى بو (بنى ئه سه د) و (تيم) پاشان بو ناوچه ي يه مامه .
- 2- سوپاي عكرمه ي كورپى ئه بو جه هل رضي الله عنه ناردى بو مسيلمه له (بنى حنيفه) و پاشان بو عومان و ماهره و پاشان چه زره مه وت، پاشتر يه مه ن.
- 3- سوپاي شه رحه بيلي كورپى ابن چه سه نه رضي الله عنه بو يه مامه و پاشان بو لاي عه كريمه و پاشتر بو چه زره مه وت.
- 4- سوپاي طريفه ي كورپى حاجز رضي الله عنه بو (بنى سليم) له هوازن.
- 5- سوپاي عه مري كورپى عاص رضي الله عنه بو (قضاة).
- 6- سوپاي خاليدى كورپى سه عيدي كورپى عاص بو نزيكى شام.
- 7- سوپاي عه لائى كورپى چه زره مي رضي الله عنه بو به حره ين.
- 8- سوپاي حوزه يفه ي كورپى محصن غه له فاني رضي الله عنه بو عومان
- 9- سوپاي عه رفه جه ي كورپى هه رسه مه رضي الله عنه بو مه هره .
- 10- سوپاي موهاجيري كورپى ئه بي ئومه ييه رضي الله عنه بو يه مه ن و پاشان بو چه زره مه وت.

10- مه به ستي ئه وه بوو كه پيغه مبه ري خوا صلى الله عليه وسلم له ئوحدودا به ئه بو به كرى فه رموو كاتي ك ريستي له گه ل عبدالرحمنى كورپدا بجه نگيت.

11- التاريخ الإسلامى (9:49).

۱۱- سوپای موقرین رضی اللہ عنہ بۆ تیهامه ی یه مهن. ۱۳

ئا به م جوړه (ذي القصة) بوو به خالی دهرچوونی سوپا و بنکه یه کی جموجوئی سوپا پریکخواوه که ی ئیسلام که دواتر به ره و ناوچه ی پاشگه زبووه کان دهروات به مه به سستی قه لاجۆ کردنیان، ئەم نه خشه یه ی صدیق رضی اللہ عنہ مانای لیها توویه کی بی وینه یه، شاره زایه کی جوغرافی ناوچه که یه. ۱۴

له ریگه ی دابه شکردنی سوپا که ی بۆ چند لیوایه ک و دیاری کردنی ئاراسته کانیا ن پوون ده بیته وه که تا چ ئاستیک شاره زایی وردی هه بوو له جوغرافیا و ئاو و هه وای ناوچه که و شوینه نیشته جییه کاندای و هیله کانی گه یاندنی که نداوی عه ره بدا.

هه موو که نداوی عه ره بی به شیوه یه کی جوان که وته بهر چاوی له ژووری داپشتنی نه خشه ی جهنگ (غرفة العمليات) که له پیشکه و تووترین ژووردا و به هه موو هوکاریکی پیشکه و تنه وه ئەوه نده ی ئەو ورد ناوچه کانی نه بیینی.

ئوه ی ورد بیته وه له پیره ی سوپا که و پویشتنیا ن و کو بوونه وه یان دوی جیا بوونه وه یان، جیا بوونه وه یان له م سوپایه و دووباره گه پانه وه یان بۆ لای، بۆی دهرده که ویت که هه موو قورژبنیکی ناوچه ی پان و پوری که نداوی له بهر چاودا بووه، له گه ل بوونی په یوه ندی به رده وامی ورد له گه ل هه نگاو به هه نگاوی سوپا که دا، ئەبو به کرسات به سات ده یزانی سوپا که ی گه یشتوته کوئی و ورده کاریه کانیشی پی ده گه یشت، سه رکه و تنه کانی و ده سکه و ته کانی و کاره کانی سبه یینی یان، نامه کان زور به وردی و به په له و به رده وام ورد ده گه یشت.

هه والی به ره کانی جهنگ که ده گه یشته مه قه ری سه ره کی له مه دینه ی پایته خت و صدیق رضی اللہ عنہ په یوه ندی به رده وام بوو به هه موو سوپا کانی وه و له ناو نامه به ره سه ربازی به ناوبانگه کانی هاوه لاندای که هیلی په یوه ندی بوون له نیوان سوپاکان و مه قه ری سه رکرده یه تی له وانه: (ابو خيثمة التجاري الانصاري) و (سلمه بن سلامه) و (ابو برزه الاسلمی) و (سلمه بن وقش). ۱۵

ئوه سوپایه ی صدیق رضی اللہ عنہ ناردی بۆ ئەو ناوچانه زور په یوه ست بوون به یه که وه که ئەمه ش یه کی که له ده سکه و ته مه زنه کانی ده ولت، ئەو سوپایه لیها تووه ی سه رکرده یه تی و شاره زایی پریکخستنی له خو گرتبوو ئەمه جگه له جهنگاوه ری بی وینه - که ئەو هه مووه سریه و غه زایانه ی سه رده می پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلمه له و بواره دا رایه یینا بوون، له و کاته دا

13- تأریخ الطبری (۴: ۶۸)، دراسات فی عصر النبوة (لا: ۲۲۱).

14- دراسات فی عهد النبوة والخلافة الراشدة (لا: ۳۲۱).

15- فی التأریخ الإسلامی، شوقی أبو خلیل (لا: ۲۲۶-۲۲۷).

دهزگای سهربازی صدیق رضی الله عنه به هیژترین و توکمهترین دهزگای سهربازی هه موو که نداوی عه ره بی بو. ^{۱۶}

سه رکرده ی گشتی ئەم سوپایانه شمشیری خوا بوو خالیدی کوری وه لید رضی الله عنه خاوه نی لیها تووی بی وینه له جهنگی دژی هه لگه پراوه کاندای، ئەم شیوه دابه شکرده نی سوپاکه له لایه ن ئەبو به کره وه رضی الله عنه به پیی نه خشه یه کی ستراتیژی ورد دارپژرابوو، چونکه تا ئەو ساته وه خته هه لگه پراوه کان له شوینی جیا جیا بوون و یه کیان نه گرتبوو دژی موسولمانه کان، به هوی گه وره یی و دووری هۆزه کان بوو له یه کتری و کاتی ده ویست تا یه ک بگرن چونکه سی مانگ زیاتر تینه پهری بوو به سه ره لگه پراوه یاندا، له لایه کی تریشه وه له سه ره تا وه هه ستیان به مه ترسی موسولمانه کان نه کردبوو، وایان ده زانی ده توانن له ماوه ی چه ند مانگی کدا ئەدهن به سه ریاندا و پریان ده مالن، بویه صدیق رضی الله عنه ویستی به هیژشی کتوپر چاره سه ری ئەو کی شه یه بکات و ده سه لات و شه وکه تیان بشکینیت پیش ئەوه ی له و کاره ناره وایانه دا یه ک بگرن، ^{۱۷} به په له دای به سه ریاندا تا ئاشووبیان گه وره نه بیّت و هه ولی پی نه ده ن تا له کون سه ره ده ره بهینن، بدهن به جه سه تی ئیسلامه وه، له و باره یه شه وه شاعیر ده لیّت:

لا تقطعن ذنب الافرعی وترسولها	ان کنت شه ما فاتبع رأسها الذنب
جج	

واتا: کلکی مار مه بره و بهیلتی را بکا ئەگه ر پیاو پیاوه سه ری پان ئەکا

گه وره یی پرودا وه که ی هه ست پی کردبوو، له گه ل ترسناکیه که یدا، ده یزانی ئەگه ر وا نه کات نزیک بوو پشکوکه له ژیر خو له می شه وه ده ربکه ویّت و ته ر و وشک به یه که وه بسوتینیت، وه ک شاعیری یه که م ده لیّت:

اری تحت الرماد ومیض نار	وبوشک ان یكون له ضرام
-------------------------	-----------------------

به راستی ئەو رضی الله عنه سیاسیه کی لیها تووی و سه ربازیه کی به ئەزمون بوو، که کاره کانی به جوانی هه لئه سه نگاند و نه خشه ی راسته وخوی بو ده کیشنا. هه موو ئەو لیوایانه که وتنه ری که صدیق رضی الله عنه ریکی خستبوون و ئالای (لا اله الا الله

16- من دولة عمر الى دولة عبدالملك، ابراهيم بيضون (لا: 28).
17- التاريخ الإسلامي (9: 51).

محمد رسول الله) به سەريانەو دەشەكايەو و لەگەڵ دوعای خێری دلسۆزانەى ئەو دلانەى
 كە خۆى گەورە بە مەزن دەگرن و مانای راستەقینەى باوەر لە دلایندا چەقیو، خۆى
 گەورەش ئەم دوعایانەى گیرا کردو سەرکەوتنى خۆى پى بەخشین و بەهۆى ئەوانەو
 وشەى خۆى بەرز پراگرت و ئاینەكەشى پاراست، تاواى لى ھات لە ماوەى چەند مانگىدا
 ھەموو كەنداوى عەرەب سەريان بۆ ئىسلام نەواندەو و باوەرپیان دامەزرايەو.^{۱۸}
 ئەمەو ئەبوبەكرى صدیق رضي الله عنه تەنھا يەك نامەى بۆ ھۆزە عەرەبەكان ئەوانەى پاشگەز
 بوونەو و ياخى بوو بوون، بانگى كردنەو بۆ گەرانەو بۆ لای ئىسلام و جىبەجى كردنى
 بە تەواوى و بەو جۆرەى كە لای خواو ھاتوو، پاشان ئاگادارى كردنەو لە ئاكام و
 سەرەنجامى خراپى ئەو كارەيان لە دونیا و لە دوا پۆژيشدا ئەگەر بشى و بەردەوام بن
 لەسەرى، زۆر لە ھیز و دەسەلاتەو ئاگادارى كردنەو، ئەو ھەقى خۆى بوو، چونكە
 لادانەكەيان زۆر گەورە بوو، زۆریش توند دەستیان بەو كارە ناپرەوايەيانەو گرتبوو، ئاگادار
 كردنەو يەك توند و پاشان بە دوايدا كردەو كى بویرانەى دەويت بۆ لابردنى ئەو
 سەرکەشيەى كە لە بىر و ھۆشى ئەو سەرۆك ھۆزانەدا ھیلانەى كردبوو، نەژاد پەرسىيەكى
 كویرانە زالبو بوو بەسەر بىر و ھۆش و شوین كەوتوانياندا.^{۱۹}

سببەم: دەقى ئەو نامەيەى كە بۆ پاشگەزبووانى نارد، ئەو پەيمانەى بۆ سەركردەكانى

نووسى

دواى پىكخستنى ورد و جوانى ئامادەكردنى سوپای ئىسلامى و دابەشكردنى كۆمەلە
 لىوايەك لە لایەن صدیقەو رضي الله عنه دەبينین بانگەوازی دەمى و پروونكردنەو ھى دريژ و تير و
 تەسەل دینیته گۆرەپانەكەو تا - پيش جەنگ - پۆلى خۆى ببینیت و كارى خۆى بكات.
 سەرەتا نامەيەكى گشتى نووسى، كە ناو پۆكیكى تايبەتى سنووردارى لە خو گرتبوو،
 ھەولى دا بە جوانى بگاتە دەستى ئەوانەى لەسەر ئىسلام بە دامەزراوى ماو بوونەو و
 ئەوانەشى پاشگەز بوو بوونەو، ئەمە پيش ئەو ھى سوپا بخاتە رى بۆ جەنگ دژى
 ھەلگەراو ھەكان، بە كۆمەلێك پیاو دا ناردى و پى و تن لە ھەموو كۆر و كۆمەلێكدا خۆتان
 بۆيان بخویننەو، داواشى كردبوو كە ھەر كەسێك گوى بیستى دەبیت بابیگە يەنیتە
 ئەوانەى نەيانبىستوو، دیارى كردبوو كە بۆ كیئە: بۆ سەرۆك و فەرماندە تايبەتیهكان و بۆ
 خەلكیش بەگشتى، بۆ ئەوانەى لەسەر ئىسلامەتى ماون و ئەوانەشى وازیان لى ھیناوە.^{۲۰}

18- التاريخ الإسلامي (۹:۵۱).

19- التاريخ الإسلامي (۹:۵۵).

20- الدور السياسي للصفوة في صدر الإسلام، السيد عمر (لا: ۲۶۲).

ئەمەش دەقى نامەكەيەتى:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ: لە ئەبو بەكر جیئیشینی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ هەمو ئەوانەى ئەم نامەیهى پى دەگات لە كەسانى تايبەت و گشتى كە لەسەر موسولمانەتى مابنەوه یان وازیان لى هینابیت، سەلامى خوا لەسەر ئەو كەسانەى كە ریگای هیدایەتیان گرتۆتە بەر و لە پاش هیدایەت نەگەراونەتەوه سەر گومرایى و كویرایى، من سوپاسى ئەو خوايەتان بۆ دەكەم بیجگە لەو كەس شایەنى پەرستەن نیە، شایەدى دەدەم كە بیجگە لە خوا هیچ پەرستراویكى تر نیە و تەنهایە و بى هاو لە، شایەتیش دەدەم كە محمد بەندە و پیغه مبهرى ئەوه و باوەرمان بە هەموو شتێك هەیه كە ئەو بۆى هیناوين، بیباوەریشین بە هەر كەسێك پشتی لى هەلبكات و لەگەلشیدا دەجەنگین.

پاشان، خواى گەوره محمدى بە راستیەوه ناردوو بۆ هەموو دروستكراوەكانى بە ترسینەر و مژدەدەر، تا دلە زیندوووەكان رابچلە كینیت، هەپەشەى خۆى بەرامبەر بیباوەرپان بینیتە دى، خوا هیدایەتى ئەوانەى دا كە هاتن بە دەمیەوه، پیغه مبهرى خوایش ﷺ بە فرمانى خوا دای لەو كەسانەى شوین هەق ناكەون تا واى لیهات بە خوشى یان بە ناخوشى خەلكى پرویان كرده ئیسلام، پاشان پیغه مبهرى خوا ﷺ كوچى دواى كرده پاش ئەوهى فرمانى خواى بەجى هیناوا ئامۆزگارى گەلەكەى كرده، ئەوهى لەسەرى بوو گەیاندى، خواى گەوره هەموو ئەمانەى بۆ ئەویش و موسولمانانیش لە قورئانەكەیدا پروون كردۆتەوه و دەفەر موویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (الزمر: ۳۰) واتە: تۆ ئەمریت و ئەوانیش ئەمرن، دەفەر موویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَايِنَ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۳۹)، واتە: ئەى محمد ئیমে نەمریمان بۆ كەسانى پیئش تۆ دانەناوه و ئایا تۆ بمریت و ئەوان نەمرن؟! .

دەفەر موویت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَايِنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۴)، واتە: محمدیش یەكێكە لە پیغه مبهرانى پیئش خۆى و ئەگەر بمریت یان بكورزیت پاشگەز دەبنەوه، هەر كەسێك پاشگەز ببیتەوه خوا هیچ زیانى ناكات و پاداشتى سوپاس گوزارانیئش دەداتەوه.

هەر كەسێك محمدى دەپەرست، محمد مرد، هەر كەسێكیش خواى گەوره و تاكانە و بى هاو لە دەپەرست، ئەوا خواى گەوره هەردەم ئامادەیه و لە كەمبندایە و هەمیشە زیندوو و

نامریت، نه خه ونچوکه ده بیاته وه و نه ده شخه ویټ، ئاینه که ی خوی ده پاریزیت و توله و سزایش له دوژمنان ده کاته وه.

من ئاموژگاریتان ده که م به له خواترسان و خوټان بی بهش و بی شه نس مه که ن له لای خوا و خوټان له و پینموونیه جوانانه مه که ن که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیناویه تی، به و پینموونیه پینموونی وه بگرن، ده ست بگرن به ئاینی خواوه، هر که سیك خوا پینموونی نه کات گومرپایه، هر که سیك نه و بی وهی نه کات هه میسه بیماره، هر که سیك خوا یارمه تی ده ری نه بیټ تیك شکاوه، هر که سیك خوا پینموونی بکات نه و پینموونی کراوه و هر که سیش خوا گومرپای بکات نه وه گومرپایه، خوی گه وره ده فه رموویټ: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ يَحْدِلَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ (الكهف: ۱۷).

له دنیا هیچ کرده وه یه کی لی وه رناگیریت تا دان به بیروباوه ری دا نه نیټ، له دوا پوژیشدا هیچی لی قبول ناکریت، من بیستومه هه ندیکتان له ئیسلام پاشگه ز بوونه ته وه پاش نه وه موسولمان بوون کرده وه شتان پی کردوه نه مهش به هوی غه پرپابوونیان به خوا تینه گه یشتنیان له به نامه که ی و گوپرایه لی کردنی شهیتانه، خوی گه وره ش ده فه رموویټ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (الكهف: ۵۰)، له جییه کی ترده ده فه رموویټ: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (فاطر: ۶) واته: شهیتان دوژمنتانه و ئیوهش به دوژمنی خوټانی بزنان، چونکه نه و شوین که وتووانی بو ناو ناگر بانگ ده کات.

من فلان که سم بو ناردوون له گه ل سوپایه کدا که له کوچه ریان و پشتیوانان پیکهاتوون، پیم راگه یاندوون که شهر له گه ل که سدا نه که ن تا بو لای خوی گه وره ی بانگ نه که نه وه، هر که سیك بیټ به ده میانه وه و دان به بیروباوه ردا بنیته وه و واز بهینیت و کرده وه ی چاک بکات نه وه لی قبول ده کریت و هاوکاریش ده کریت، هر که سیش سه ریچی کرد فه رمانم داوه له گه لی بجه نگان، که سیان به ده سه لاتدار نه هیلن و ته نانه ت بشیان سوتینن و به هه موو شیوازیك بیانکوژن، ژن و منداله کانیشیان بگرن و بیانکه ن به که نیزه ک، هیچ له که س قبول نه کریت جگه له موسولمان بوونه وه و هر که سیك وای کرد نه وه خوی قازانجی لی ده کات و هر که سیش وانه کات نه وه با بزانیټ خوی گه وره ده سه وسان ناوه ستیټ.

به نیردراوه کانی خوم و تووه که نه م نامه یه م له هه موو کوپ و کومه لی کدا بو خه لکی بخویننه وه، نیشانه ی موسولمان بوونه وهش بانگ دانه، هر کاتیك موسولمانه کان بانگیان

دا ئەوانیش بە دوایاندا بانگیان دا وازیان لی بهینن به لام ئەگەر بانگیان نەدا بە پەلە بدەن بە سەریاندا، ئەگەر بانگیان دا پرساریان لی بکەن لە بیروباوەریان و ئەرکەکانیان پی بلین ئەگەر نەیان کرد بدەن بە سەریاندا ئەگەر قبوولیان کرد ئیووش وازیان لی بهینن و چی پیویستە بدەن بە سەریاندا.^{۲۱}

ئەم بەیاننامە یە ئەبو بەکر لە دەوری دوو خولگە دەسورپیتەو:

یەکەم: بەیاننامە ی بنەرەتی که داواکردنە لە پاشگەزبووەکان بگەرینەو بە بۆ لای ئیسلام.

دووهم: بەیانی سەرەنجامی سوور بوون لەسەر پاشگەزبوونەووەکیان.

نامەکه چەند رایەکی دوویات کردۆتەو:

۱- بەیاننامە که گشتیە و بۆ هەموو لایەکه که بانگەوازی خوا بیستنەو.

2- بەیانی ئەو که خوا محمدی بە راستی ناردوو و هەر کهس باوەری پی بهینن ئەو باوەردارە و هەر کهس ملەجەرپی تیا بکات ئەو بی باوەرە و دەبیست لەگەڵیدا جەنگ و جیهاد بکریت.

3- بەیانی ئەو ی که محمدیش مرۆڤە و وتە ی خوی بەسەردا دەپریت که دەفەر موویت تۆش دەمریت و ئەوانیش دەمرن و باوەردار محمد ﷺ ناپەرستیت بە لکو ئەو خویە دەپەرستیت که هەمیشە زیندوو و هەر دەمینن و مردنی بەسەردا نایەت، بۆیە پاشگەزبووەو هەچ بە هانە یەکی بە دەست نیە.

4 - لە ئیسلام پاشگەزبوونەو تینەگە یشتنە لە راستی و گوێرایە لی کردنی شەیتانە، ئەمەش مانای وایە دوژمن بکەیت بە هاوڕیی خۆت، ئەو ش ستمیکی گەرە یە و مرۆڤ لە خۆی دەکات، بە وکارە خاوەنە کهشی بەرەو ئاگر دەبات بە ئارەزووی خۆی.

5- پوختە یەکی هەلبژارد لە موسولمانە پشتیوان و کۆچەر یەکان هەل دەستن بە جەنگ دژی هەلگەراوەکان و ئەمەش لە غیرەتیانەو یە بۆ ئاینەکیان و لە سوکایەتی دە پیاریزن.

6- ئەو ی بگەرپیتەو بە بۆ لای ئیسلام و دان بە گومرایەکتیدا بنیت و واز لە شەر لەگەڵ موسولمانان بهینن و هەموو ئەو کارانە ئەنجام بدات که دینی خوا داوای دەکات، ئەو یەکی که لە موسولمانان ئەو ی لەسەر ئەوانە لەسەر ئەویشە ئەو ی بۆ ئەوانە بۆ ئەویشە.

7- هەر که سیک بلی ناگەرپیمەو سەر پیگە ی موسولمانان، لەسەر پاشگەزبوونەووەکی سوور بیست، ئەو شەرەنگیزە و دەبیست بریت بەسەریدا، یان بکوژریت یان بسوتینریت یان

ژن و مندالی به دیل بگریټ، به هیچ جوریک له دهستی خوا قوتار نابن چونکه بو هر کوی برؤن مولکی ئه وه.

۸. ئه و نیشانه یه ی که بابای پاشگه زبوو به هویه وه له شه ر و په لامار پزگاری ده بیټ (بانگدانه) که به ئاشکرا بانگ بدهن، ئه گه ر وا نه که ن ته نها چاره سه ر ئه وه یه جه نگی له گه ل بگریټ، ئه مه ش بو ئه وه بوو تا خه لیفه ئه م مه سه له یه نه خاته ئاره زووی فه رمانه واکانی سوپا و سه ربازه کانی به بی ری کخستن، بو هه موو فه رمانه واکان یه ک نامه ی نووسی و تیایدا داوای لی کردن پابه ند بن به ناوه پوکی نامه که ی پی شوویه وه و تیایدا نووسی: ئه مه په یمانیکه له ئه بو به کره وه خه لیفه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله بو فلان که س، که نار دوویه تی بو جه نگی دژی ئه وانه ی له ئیسلام پاشگه ز بوونه ته وه، داوای لی کردبوو که چه ندی پی ده کریټ له خوا بترسیټ له هه موو کاره کانیدا له نه ینی و له ئاشکرا دا، فه رمانی پی دها که فه رمانه کانی خوا به هه ند وه ربگریټ، جیهادی ئه وانه بکات پشتیان لی هه لکردوه، له ئیسلام پاشگه ز بوونه ته وه و ئاواتی شه ی تانی هی ناوه ته دی، پاش ئه وه ی بیانویان ده بریټ و بانگیان ده کاته وه بو موسولمان بوونه وه، ئه گه ر به گو ییان کرد، ئه وه ده ستیان بو نابات، ئه گه ر به ده میه وه نه هاتن ئه وه ده دات به سه ریاندا هه تا دینه وه سه ر قسه که ی ئه و و پاشان چیان بو هه یه و چیان له سه ره ئاگاداریان ده کاته وه، چه ن و چوونیان له گه ل نه کات و ریگه ی جه نگیان له گه ل دوژمناندا لی نه گریټ.

هه ر که سیك هات به ده م فه رمانی خوا وه ئه وه لیی قبول ده کریټ و هاوکاریشی ده که ین، ئه وه ی بیباوه ر بوو به خوا لیی قبول ناکریټ تا باوه ر به خوا نه هی نی ته وه، ئه گه ر به مه رازی بوو که سیك بوی نیه دهستی بو به ریټ، خوا خو ی لی پرسینه وه ی هه یه له گه لی له سه ر ئه وه ی ئایا له دلیشه وه یه یان نا.

هه ر که س به ده م بانگه وازه که ی خوا وه نه هات، ده کوژریټ و هه رچی بیټ هه ر ده کوژریټ و له هه ر کوی بیټ، هیچ شتیك له که س قبول ناکریټ ئیسلام بوون نه بیټ، ئه گه ر قبولی کرد ئه وه له ئیسلام حال ی ده کریټه وه و هه ر که سیش قبولی نه بیټ ده کوژریټ، ئه گه ر ده ستتان به سه ریاندا پویشته به هه موو شیوازیکی کوشتن بیانکوژن به چه ک، به ئاگر، پاشان مال و سامانه که یان به سه ر سه ربازه کاند دابه ش بکات جگه له (۵:۱) ی که ده گه ریټه وه بو خه زینه (بیت المال).

نه هیلی سه ربازه کانی ناوچه که په له په ل بکه ن و ناوچه که تی کبده ن به سه ریه کدا، نه هیلن که س دزه بکاته ناوتان تا نه یان ناسن و نه زانن کین و چین، جاسووسی نه که ن تا له و چیگایانه وه هیرش نه کریټ بو موسولمانان و هه ل سوکه وتی مامناوه ند بیټ له گه ل

موسولمانه كان و نهرم و نيان بيټ له گه ليان له پوښتن، له حه وانوهه و هه ميشه به سهريان بکاته وه، په له به هه نديکيان نه کات و به هه نديکي تريان نا، به قسه ي نهرم و هه لسوکه وتي جوان له گه ليان هاوړپيه تي بکات.^{۲۲}

له م به يان نامه يه دا که خستبوويه نه ستوي سه رکړده کاني به پووني سووربووني نه بوبه کر ﷺ دهرده که ويټ، که ويستوويه تي هيچ فه رمانده يه که له خوږه وه ئيش نه کات و له سه ر بنه مايه کي نووسراو هه نگاوه هه لېنېن، که به ناشکرا هه لگيرساني شه ر قه ده غه ده کات پيش بانگ کړدنه وه يان بو لاي ئيسلام، واز هيټان له شه ر دژي نه وانهي دین به دم داواکاريه که يانه وه، سوور بوون له سه ر چاکسازي کړدنيان و قه ده غه کړدني به رده وام بووني جهنگ له گه ليان نه گه ر دانيان نا به ئيسلام بووني خو ياندا، له م خاله شدا واز له جهنگ به يټريټ و ده ست بکريټ به شاره زاکړدنه وه يان له پړنموويه کاني ئيسلام و ناگادار کړدنه وه يان له سه ر هه موو نه و ماف و نه رکانه ي له سه ر يانه و بو يانه، پړک نه که وتن و هودنه نه کړدني به هيچ جوړيک له گه لياندا تا به جواني نه گه پړنه وه بو لاي خوا.

پابه ند بووني سوپاي ئيسلامي به جيټه جي کړدني بنه ماي بانگه واز پيش شه ر و جهنگ، ده بيټ کوډ بدريټ له جهنگ ته نها به بيستني نه وه ي که وه لامی بانگه وازيان داوه ته وه، نه مه ش له بهر نه وه يه که ته نها مه به ست له جهنگ و هه را دژيان نه وه يه له و سه رکه شي و هه لگه پانه وه يه واز به يټن و نه و ناواته ش و هاتو ته دي.

صديق ﷺ نه م به لينا نامه يه ي به سه ر هه موو سه رکړده کاندا فه رز کړدوه، که په وشته و هه لسوکه وتيان باشتري شيو ازي بانگه واز بيټ له و کاره سه ربازيه ي که پي سي پيردراوه و له گه ل نه و نامانجه دا يه که بگريته وه که به رگري کړدنه له ئيسلام.^{۲۳}

شوین پي هه لگرتني صديق ﷺ بو پيغه مبهري خوا ﷺ فيري هونه ري سه رکړدایه تي کړدبوو، سه رکه وتنې سه رکړده ش له سه ر نه وه وه ستاوه که قوناغي سه ربازيه تي به جواني جيټه جي کړدبيټ، نه بو به کريش ﷺ باشتري سه ربازي سوپاي موسولمانان بوو کاتي خو ي، دل سوژ بووه له خو شه ويستي بو پيغه مبهري خوا ﷺ هه رچي لي داوا بکرايه پيت به پيت جيټه جي ده کړد و له و پيناوه دا قورباني دده و له هيچ جهنگي کدا هه لنه هاتوه، نه توان وردی و دانايي برياره سه رکړدایه تيه کاني و دوور بيني له دووتوي ناموژگاريه کانيدا بو سه رکړده و فه رمانده کاني سوپاکه ي و نه خشه گشتيه کاني بو ي ده کيشان له کاتي جموجو لياندا بو ليداني دوژمنان.^{۲۴}

22_ تاريخ الطبري (۷۲: ۷۱: ۱).

23_ الدور السياسي للصفوة (لا: ۲۶۳).

24_ حركة الردة للعتوم (لا: ۱۷۹).

که یه که مین وه سیهت نامه ی بویان له م خالانه ی خواره وه دا خوی ده بینته وه:

* - خویان رابهینن له سهر ته قوا و له خواترسان، چاودییری ئه و به سهریانه وه له نهینی و ئاشکرادا، ئه مهش ئه وپه پی دروستی و پیکانه له م سیاسته ژیرانه یه دا، چونکه ئه گهر سه رکرده خوی راهینا له سهر له خواترسان ئه و کاته خوايش له گه لی ده بیته، چونکه خوی گه وره له گه ل له خواترسان و چاکه کاران له گه لی ده بیته: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل: ۱۲۸).

* - کردنی کاره کان زور به چاکی و ئه وپه پی خومان دوو کردن و دلسوزی نواندن له پیناوی خوی (عزوجل) دا، ئه وهش په وشتی سه رکه وتوان و براوانه: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لِنَهْدِيَهُمْ سُبُلًا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنكبوت: ۶۹).

* - له پاشگه زبووه کان قبول ناکریت جگه له موسولمان بوونه وه یان کوشتنیان.

* - دابه شکردنی ده سکه وته کان به سهر سه ربازه کانداه گه ل پاراستنی یه که له سهر پینچ بو خه زینه ی موسولمانان (بیت المال).

* - په له پهل نه کردن له ده رکردنی بریاردا له مه ر ئه و کی شانیه دینه پی شه وه، تا چا سه ره کانیا ن به پیچه وانه وه نه بیته و که لینی تی نه که ویته.

* - ئاگادار بن نه هیلن که سیک دزه بکاته ناویان نه وه که جاسوس و هه وال دز بیته.

* - ده بیته نه رم و نیان بن له گه ل سه ربازه کانیا ن و له کاتی پویشتن و دابه زیندا چاویان لییان بیته، که سیان ئه وانی تر پشت گوی نه خه ن.

* - ده بیته جوان هه لسوکه وت بکه ن له گه ل سه ربازه کانی هاو پریان.

له پریگه ی لی کولینه وه ئه توانن نه خشه یه کی گشتی له دانانی لیوا و فه رمانده بویان وه ربگرین، که له م خالانه دا خویان ده بینته وه:

أ- نه خشه که فه رمانی هاو کاریکردن له نیوان سه رجه م سوپا کانداه دیاری ده کات، به جوریک کار نه کات به جیا له لیواکانی تر و وه که ئه وه ی له سهر خو بیته، به لکو با ناوچه کانیشیان له یه که وه دوور بن ده بیته وه که یه که ده زگا و ابن، هه ندیکیان به یه که ده گن و هه ندیکی تریان له یه که جیا ده بنه وه تا بگن به لیوایه کی تر، ئه مانه و خه لیفه ی موسولمانانیش له مه دینه وه خوی سه ره رشتی گشتی شه ره کانی ده کرد.

ب - ئه بوبه کر ﷺ کومه لیک له گه وره هاوه لانی له پایتهخت هی شته وه بو پاریزگاری

مه دینه و هاوکاریشی بن له بهرپوه بردنی کاروباری دهوله تدا.

ج - صدیق رضی اللہ عنہ هستی بهوه کرد که له ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی پاشگه زبواندا سوپایه ک سهر بازی موسولمان ههیه و زور خه می ئه وه بوو که بکه ونه بهر خه شم و قینی بیباوه ره کان، بویه داوای له فرماندهی سوپاکان ده کرد که ئه گه ر به هر جیه کدا تیپه رین با ئه و موسولمانانه ش بخه نه ناو سوپاکانتان و پاش پرگار کردنی ناوچه که ش کومه لیک جه نگاوه ر له و شوینانه دا به جی بهیلن تا پاریزگاری بن له دوژمنان.

د - خه لیفه بنه مای (جهنگ فیله) ی به کار هیئا له جهنگی دژی هه لگه پراوه کان، که به شیوه یه ک پیشانیدا که سوپاکه ی نیازی شتیکیه تی، به لام له راستیدا نیازیکی تری هه بوو، تا زیاتر ناگادار بن نه وه ک نه خشه که ی ئاشکرا بییت.^{۲۵} ئه مه ش مانای قال بوونیه تی له سیاسه تدا، ئه زمونی پراکتیکی و زانستی قول و هاوکاری خوایی له سهر کردایه تی صدیقدا رضی اللہ عنہ.

دووه م: قه لآچو کردنی ئاژاوه ی (الاسود العنسی) و (طلیحة الاسدی) و کوژرانی مالیکی کوپری نویره:

أ- قه لآچو کردنی ئاژاوه ی ئه سوهدی عه نه سی و دووباره پاشگه زبوونه وه ی یه مه ن:

ئهم پیاوه ناوی عابه ی کوپری که عبی کوپری (غوٹ) ه، شوره تی (ذی خمار) ی هه بووه، چونکه هه میشه به چه فته یه ک دهم و چاوی به ستبوو،^{۲۶} به (ره شه ی عه نه سی) ناوی ده ر کردبوو چونکه دهم و چاوی زور ره ش بوو، توانایی (ره شه) له وه دا بوو که لاشه یه کی زه به لاهی پیوه بوو، ئازا وبه غیره ت بوو، سوودی له فالچی و سیحربازه کان و هر ده گرت و وتار بیژیکی ره وان بوو، خویشی فالچی کی ده ست بر بوو، شتی سهر سوورپهینه ری پیشانی هۆزه که ی ده دا، ئه وانیه گوئیان لی ده گرت که مه ندکیشی ده بوون، پاره و سامانی ته رخان کردبوو بو پراکتیشانی خه لکی.^{۲۷}

پاش ئه وه ی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له حه جی مالئاوایی گه رایه وه و دهنگ و باسی ئیش وئازار و نه خویشیه که ی بلاو بوویه وه له و کاته دا (ره شه) پاگه نده ی پیغه مبه رایه تی خوئی ده کرد، ده لئین خوئی ناو نابوو (رحمان الیمن)، ههروه ک چۆن (موسه یله مه) به خوئی دهوت (رحمان الیمامه).^{۲۸}

25_ الإبعاد السياسية لمفهوم الامن في الإسلام، مصطفى محمود (لا: ۱۶۹).

26_ الكامل في التاريخ (۲: ۱۷).

27_ عصر الخلافة الراشدة للعمري (۳۶۴).

28_ اليمن في صدر الإسلام، للشجاع (لا: ۲۵۶).

(په شهی عه نه سی) کاتیک بانگه شهی بو پیغه مبرایه تی خوئی ده کرد لاهی له پیغه مبرایه تی محمد ﷺ نه بوو، وای پیشان ددها که دوو فریشته دینه لای به ناوی (سحیق و شقیق یان شریف).^{۲۹}

ئه م پیاوه پیش ئه وهی ئاشکرا بییت، که سانیکی تایبه تی هه لده بژارد و له خوئی نزیکی ده کردنه وه، تا ئه وه بوو له کت و پرده که وته بهر چاوی خه لکی،^{۳۰} له سه ره تا وه خه لکی هۆزه که ی خوئی (عنس) شوینی که وت،^{۳۱} پاشان نامه ی نووسی بو سه رۆک هۆزه کانی (مه زجیح) و خه لکانیکی گشتی باوه رپیان پی کردله گه ل هه ندیک له پله وپایه ویستانی هۆزه کان و پاشان هه ولی دا ره گه زپه رستی هۆزایه تی زیندوو بکاته وه، چونکه خوئی له (عنس) بوو که ناوجه رگی هۆزی - مه زجیح - بوو، له خه لکی نه جران له به نو حارس ی کورپی که عب به بیانوی ئه وهی که به خووشی خویان موسولمان نه بوو بوون نامه یان نارد بو (په شهی عه نه سی) که سه ردانیکیان بکات و ئه ویش سه ردانی کردن و باوه رپیان پی هینا، هه ندی که سیش له (زبید) و (اود) و (مسلیه) و (حکم بن سعد العشره) شوینی که وتن، پاش ماوه یه که له نه جران مایه وه، له و کاته وه به هیزبوو که که سانی وه که عه مری کورپی مه عد یکر الزبیدی و قه یسی کورپی مه کشوح المرادی، شوینی که وتن، توانی فه روهی کورپی مه سیک و عه مری کورپی عه زم له نه جران ده رنه کران و پاشان بیرگی گرتنی (صنعا) که وته میشکی بویه به (۶۰۰ تا ۷۰۰) چه کداره وه که زۆربه یان له (به نی حارس و عه نه س) بوون دایان به سه ره ئه و شاره دا.^{۳۲}

بویه له شوینی که (شه عب) ی پی ده لئین: له گه ل سوپای (شه هری کورپی بازان) فارسی بوویه وه، که خوئی و باوکی پیشتر موسولمان بوو بوون، به یه که گه یشتن و شه ریکی زۆر توندیان پیکه وه کرد و له ئاکامدا شه هر شه هید بوو خه لکی (صنعا) یش شکان و هه لاتن و (په شه) سه رکه وت و له پاش (۲۵) پوژ خو ئاشکرا کردن توانی کوشکی غه مدان بگریت و له وی حوکم بکات.^{۳۳}

کۆمه لیک هه لویستی ترسناک و قیزه ونی هه بوو سه باره ت به ئه شکه نه جانه دانی ئه و که سانه ی به موسولمانه تی مابوونه وه، یه کیک له موسولمانه کان به ناوی - نوعمان - ی گرت و پارچه پارچه ی کرد،^{۳۴} بویه موسولمانه کانی ژیر ده سه لاتی ئه و ناچار بوون خواپه رستی په نهانی (توقیه) ئه نجام بده ن.^{۳۵}

29_ البدء والتأریخ (۵: ۱۵۴).

30_ الیمن فی صدر الإسلام (۲۵۷).

31_ فتوح البلدان للبلادری (۱: ۱۲۵).

32_ تأریخ الردة، (لا: ۱۵۱-۱۵۲).

33_ البدء والتأریخ (۵: ۲۲۹).

34_ ابن سعد له (طبقات) دا (۵: ۱۴۵).

35_ الیمن فی صدر الإسلام، للشجاع (لا: ۲۵۸).

هەردوو گەورە ھاوھەلی پێغەمبەر ﷺ ئەبو موسای ئەشعەری و مەعازی کورپی جەبەل (خوا لییان پازی بیئت) خۆیان گەیانە دەزەمەوت و لە ژیر سایەیی (السکاسک والسکن) دا گیرسانەووە.^{۳۶}

پێغەمبەری خوایش ﷺ نامەیی نارد بۆ ئەوانەیی لەسەر ئیسلام جیگیر مابوونەووە، کە تیایدا هانی دەدان بۆ پووبەپووبوونەووەی (پەشەیی عەنسی) و داوای لێ دەکردن کە هەوڵی لە ناوێردنی بدەن چ بە شەر پووبەپوویی ببنەووە یان بە تیرۆرکردنی.

هەرۆهە نوێنەر و نامەیی نارد بۆ سەرۆک ھۆزەکانی (حمیر) و (حمدان) کە یەك بگرن و دەست بدەنە دەستی یەك و پشستی یەك بگرن و یارمەتی کورپانی بدەن لە دژی (اسود العنسی) و (وہبری کورپی یەخنەس) نارد بۆ لای فەیرۆزی دەیلەمی و جوشەیش الدیلمی و دازوہی ئەستەخری و جەریری بەجەلی نارد بۆ (ذی الکلاع) و (ذی ظلمیم) لە حیمیر، ئەقرەعی کورپی عبدالحمیدی نارد بۆ (ذی زود) و (زی مەرانی ھەمەدانی) لە ھەمەدان. ھەرۆهە نامەیی بۆ عەرەبە دەشتەکیەکانی ئەھلی نەجران نارد.

ماوہیەکیش پێش کۆچی دوایی پێغەمبەری خوا ﷺ حارسی کورپی عبداللە المهنی ﷺ نارد بۆ یەمەن و ئەو لە یەمەن بوو ھەوڵی کۆچی دوایی پێغەمبەری خویان پێ گەیشت،^{۳۷} پوون نیە پێغەمبەر ﷺ ئەو ھاوھەلی بۆ لای کێ ناردووە بەلام لەوانەیی نامەیی بۆ مەعازی کورپی جەبەل ﷺ کە پیاوان بنیریت بۆ جەنگ و پووبەپووبوونەووەی (پەشەیی عەنسی).^{۳۸}

ھەرۆک ئەبو موسای ئەشعەری تاھری کورپی ئەبی ھالەش نامەیی پێغەمبەری خویان پێ گەیشت تا پووبەپوویی (اسود العنسی) ببنەووە چ بە جەنگ یان بە تیرۆرکردنی.^{۳۹}

ئەم کارەیی پێغەمبەری خوا ﷺ کاریگەری خۆی ھەبوو لەسەر ئەوانەیی کە نامەیی بۆ ناردن و نەببستراوہ یەکیک لەوانە پاشگەزبووبیتەووە، سەرۆک ھۆزەکانی حیرەو سەرۆکەکانی ھەمەدان نامەیان نارد بۆ کورپانی جەنگاوەرو پەیمانی ھەموو کۆمەکی و ھاوکاریەکیان پێدان، ھەرۆک لە ھەمان کاتدا موسولمانەکانی خەلکی نەجران لە جیئەکدا کۆ بوونەووە بۆ بەرپەرچدانەووەی ھەر دەست درێژیک لە لایەن (پەشەیی عەنسی) ھوہ لەو کاتەووە (پەشە) لەوہ دلتیابوو کە لەناوچوونی لە کات و ساتدایە.^{۴۰}

36_ البدء والتأريخ (٥:١٤٥).

37_ اليمن في صدر الإسلام (لا:٢٧١).

38_ ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

39_ تأريخ الطبري (٤:٥١).

40_ تأريخ الطبري (٤:٥١).

به‌رده‌وام نامه و نامه‌کاری بوو له نیوان هه‌مه‌دانیه‌کان و حمیریه‌کان و نیوان معاز بن جبل رضی الله عنه و هندی له سهرۆک هۆزه‌کانی یه‌مه‌ن، گومانی ئه‌وه زۆره که یه‌کیک له و نامانه بۆ فه‌روهی کورپی مه‌سیک نی‌درابیت له لایه‌ن کورپانه‌وه چونکه ئه‌و پۆلی هه‌بوو له کوشتنی (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) دا، به‌لام یه‌که‌م که‌س که له (په‌شه) هه‌لگه‌پایه‌وه و په‌خنه‌ی لی گرت (عامری کورپی شه‌ه‌ری هه‌مه‌دانی) بوو.

ئا به‌م شیوه‌یه هه‌موو هیزه موسولمانه‌کان یه‌کیان گرت بۆ له‌ناوبردنی (اسود العنسی) دا، دیاریشه که به مه‌به‌ستی کوشتنی یه‌کیان گرتبوو، چونکه ده‌یانزانی به کوشتنی ئه‌و شوینکه‌وتوانی بوونیان نامینیت و ئاسانه ده‌ست بگیریت به سه‌ریاندا، بۆ له‌به‌ر نه‌خشه (کورپه‌کان) پیک که‌وتن که که‌س هیچ نه‌کات تا له ناوخۆ کاری خویان ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

کورپه‌کان فه‌یروژ و دازویه توانیان له‌گه‌ل (قه‌یسی کورپی مه‌کشوحی مورادی) دا پیک بکه‌ون که سه‌رکرده‌ی سه‌ربازه‌کانی (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) بوو، له‌سه‌ر کوشتنی (په‌شه) چونکه ئه‌و و (په‌شه) شتی که‌وتبوو نیوانیان و ئه‌ترسا پۆژیک پیی بریژیت.^{٤١}

خیزانی (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) که ناوی (ئازادی فارسی) بوو که خیزانی شه‌ه‌ری کورپی بازان بوو، ئامۆزای فه‌یروژی فارسی بوو، که (په‌شه‌ی درۆزی یه‌مه‌ن) به زۆر له خوی ماره کرد پاش ئه‌وه‌ی می‌رده‌که‌ی کشت، ئه‌و خانمه ویستی ئایینه‌که‌ی پزگار بکات له نیوان که‌لبه و درنده‌ی نه‌مامی (په‌شه) و نه‌خشه‌یه‌کی پیکخست بۆ کوشتنی به هاوکاری نه‌یارانی په‌شه بۆ له ناو بردنی ئه‌م سه‌رکه‌شه مل وپه،^{٤٢} و نه‌خشیه‌کی وای بۆ داپشتن که هاتنه سه‌ری و له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی خۆیدا به خه‌نجه‌ر شریان کرد،^{٤٣} سه‌ره‌که‌یان هه‌لدایه ناو هاوپیکانی ئه‌وانیش له ترساندا تۆقین و هه‌ریه‌که به لایه‌کدا رای کرد.^{٤٤}

ئه‌و شه‌وه‌ی (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) تیا کورزا پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه و آله له ئاسمانه‌وه ئاگادار کرا تا مژده به موسولمانان بدات و فه‌رمووی: «قتل العنسی البارحة، قتله رجل مبارك من اهل بیت مبارکین، قیل: ومن هو؟ قال: فیروز، فاز فیروز»،^{٤٥} واته: شه‌وی پابردوو (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) کورزا، پیاویکی پیروژ له خانه‌واده‌یه‌کی پیروژ کوشتی، تیان: کییه؟ فه‌رمووی: فه‌یروژ، برده‌یه‌وه فه‌یروژ.

د. صلاح الخالیدی له کتیبه‌که‌یدا - صور من جهاد الصحابه - نه‌خشه‌ی تیرۆرکردنی (په‌شه) به‌جوانی و به‌دریژی باس ده‌کات، که له چالاکیه‌کی تایبه‌تیدا کومه‌لیکی تایبه‌تی

41- اليمن في صدر الإسلام (لا: ٢٧٢-٢٧٣).

42- حركة الردة للعتوم (لا: ٣٠٩).

43- اليمن في صدر الإسلام (لا: ٢٧٣).

44- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

45- تاریخ الطبري (٤: ٥٥).

له هاوه لآن پيی ههستان.^{٤٦}

كاروباری (صنعا) به هاوبه شى به پړوه ده چوو له نيوان فه پړوز و دازويه و قه يسي كورپى مه كشو حدا، به لآم كاتيک مه عازى كورپى جه به ل^{صلى الله عليه وسلم} گه يشته يه مه ن خيړا هه رسيكيان به ئه ميرى ئه و پازى بوون، به لآم هينده ي نه برد پاش سى پړوز هه والى كوچى دوايى پيغه مبه رى خوا^{صلى الله عليه وسلم} گه يشته يه مه ن.

به م شيويه هه والى ته واوى كوشتنى (ره شه) گه يشته ئه بو به كرى صديق^{صلى الله عليه وسلم} پاش ئه وه ي سوپاى ئوسامه له شار ده رچوو، ئه مه ش يه كه مين فه تح و سه ركه وتن بوو بو ئه بو به كر^{صلى الله عليه وسلم} له مه دينه.^{٤٧}

ئه بوبه كرىش^{صلى الله عليه وسلم} فه پړوزى ده يله مى ده ستنيشان كرد بو والى يه مه ن، به لآم قه يسي نه كرد به والى چونكه ئه و هاوكارى عه نسي بووه ئه و له دؤسته زور دلسوزه كانى بوو كاتى خو ي ئيتر له بهر ره گه ز په رستى و خيالايه تى يان كورسى ويستى بووييت و به رنامه ي ئه بوبه كرىش^{صلى الله عليه وسلم} ئه مه بوو كه كار نه داته ده ستى هه لگه پاره.^{٤٨}

دازويه و حشيمش و قه يسي كورپى مه كشوحى كرد به وه زيرى، به م شيويه قه يسي پيى ناخوش بوو بويه پيلانى دارشت بو كوشتنى هه ر سى كورپه فارسه كان توانى دازويه شه هيد بكات، فه پړوزيش هه ستى به م مه ترسيه كرد بويه هه ر ئه وه نده ي پى كرا هه له ات بوو (خولان) بوو ناو ماله خالوانى.^{٤٩}

قه يسي هه ر به وه وه نه وه ستا، به لكو تيره په رستى واى ليكرد كه داوا له هه ندى له سه روك هوزه كان بكات، كه هه ستن دژى ئه م كورپه فارسانه ي كه حوكميان ده كه ن، به لآم سه روك هوزه كان هه لويسى بى لايه نيان هه لبارد و نه پشتى ئه ويان گرت و نه پشتى كوران، پييان وت: تو هاوپرپى ئه وانى و ئه وانيش هاوپرپى تون، پاش ئه وه ي له وان بى هيو بوو نامه ي نارد بو پاشماوه كانى (ره شه ي عه نه سى) و داواى لى كردن كه بيانبينييت تا هه موو له سه ر ئه وه ريك بكه ون كه (كورپه كان) دوور بخه نه وه و خه لكى صه نعا ئاگايان له م كه ين و به ينه نه بوو له ناكاودا بينيان ده وريان گيراوه به و پاشماوانه و (قه يسي) سوور بوو له سه ر ئه وه ي كه (كورپه كان) كو بكات هه و تا دواتر دووريان بخاته وه و شار به ده ريان بكات.^{٥٠}

كاتيك فه پړوز الديلمى گه يشته خه ولان لاي خالوانى و نامه ي نارد بو ئه بو به كر^{صلى الله عليه وسلم} هه واله كه ي پيدا و ئه ويش هه ر ئه وه نده ي پيكره ده ستى كرد به نامه ناردن بو ئه و سه روك و هوزانه ي ئه و ناوچانه وه ك: پيغه مبه رى خوا^{صلى الله عليه وسلم} جاران ده يكرد ئه مه ش ده قى نامه كه بوو:

46- صور من جهاد الصحابة - الخالدي (لا: ٢١١ تا ٢٢٨).

47- البلاذري فتوح البلدان (١: ١٢٧).

48- اليمن في صدر الإسلام (لا: ٢٧٥).

49- تاريخ الطبري (٤: ١٤٠).

50- تاريخ الطبري (٤: ١٤٠).

هاوکاری کوره‌کان بکن و ده‌وریان لی بدهن و گوپرایه‌لی فه‌یروژ بن و له‌گه‌لی بن چونکه من کردوومه به گه‌وره‌تان.^{۵۱}

ئه‌بو به کر ﷺ له‌م کاره‌یدا دوو مه‌به‌ستی پی‌که‌وه گری دراوی هه‌بوو:

* وه‌ك نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ربازی لی‌کرد، به‌جۆریك كه سوپای ئوسامه به‌ره‌و شام ده‌رچوو بوو، صدیق ﷺ چاوه‌پروانی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌کرد تا بتوانیت به‌ره‌نگاری دژوارترین شه‌پۆلی پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی پی بکات له‌یه‌مامه و به‌حره‌ین و عوام و تمیم كه زۆر ترسناك و توندتر بوو له‌ته‌وژمی پاشگه‌زبوونه‌وه‌كه‌ی یه‌مه‌ن كه‌توانی له‌رێگه‌ی نامه و نوینه‌ره‌وه چاره‌ی بکات.

* مه‌به‌ستی دوومه‌ی ئه‌وه بوو كه هه‌ل بپه‌خسینیت بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌سه‌ر ئیسلام مابوونه‌وه تا راستی و دروستی موسولمانیه‌تیه‌كه‌یان به‌سه‌لمینن، زیاتر و پته‌وتر بن له‌سه‌ر ئاینه‌كه‌یان، ماده‌م ئه‌وان خاوه‌ن به‌رپرسیاریتین له‌سه‌ر ئه‌و مانه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئیسلام بۆ پزگار کردنی خه‌لكانی چوار ده‌وریان، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی كه ئه‌بو به‌کر ﷺ نامه‌ی بۆ ده‌ناردن هه‌ر ئه‌وانه بوون كه كاتی خۆی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نامه‌ی بۆ ده‌ناردن، كه له‌سه‌ر ئیسلام جی‌كیر بوون و گوپرایه‌لیش بوون بۆ هه‌ر كاریك بووايه به‌سه‌ریاندا.^{۵۲}

فه‌یروژ ده‌ستی كرد به‌په‌یوه‌ندی كردن به‌هه‌ندی هۆزه‌كان و داواي كۆمه‌کی و پشتگیری لی ده‌ركردن، له‌سه‌رووی ئه‌وانه‌وه (به‌نو عه‌قیل كۆپی په‌بیعه‌ی كۆپی عامری كۆپی صعصعه، پاشان بۆ هه‌مان مه‌به‌ست نامه‌ی نارد بۆ هۆزی (عك)، ئه‌بو به‌كریش نامه‌ی نارد بۆ (تاھری كۆپی ئه‌بی هاله)،^{۵۳} بۆ مه‌سروق (العکی) كه له‌نیوان عكه و ئه‌شعه‌ریه‌كاندا بوون تا هاوکاری كۆره‌كان بكن.

هه‌ر كه‌سه و له‌لای خۆیه‌وه ده‌رچوو و پی‌که‌وه کاریان كرد تا نه‌هیلن قه‌یس ئیشی خۆی بکات كه ده‌ركردنی كۆره‌كان بوو له‌یه‌مه‌ن، پزگاری كردن، پاشان هه‌موو یه‌کیان گرت و به‌ره‌و (صنعا) كه‌وتنه‌ ری و له‌گه‌لیدا پووبه‌پوو بوونه‌وه و ناچاریان كرد سه‌نعا به‌جی به‌لئیت و بگه‌رپته‌وه بۆ ئه‌و جی‌گه‌یه‌ی كه (په‌شه‌ی عه‌نه‌سی) لی هاتبوو، كه‌توانه‌وه له‌نیوان نه‌جران و سه‌نعا و لهدا، له‌ویشه‌وه ئه‌و خۆی گه‌یانده عامری كۆپی مه‌عد یه‌كروب الزبیدی، ئا به‌و چه‌شنه بۆ جاری دوومه ئارامی ئاسایشی بۆ گه‌رایه‌وه له‌رێگه‌ی نوینه‌رو نامه‌كانه‌وه.^{۵۴}

51- تاریخ الطبري (٤:١٤١).

52- اليمن في صدر الإسلام (لا: ٢٧٥).

53- تاریخ الطبري (٤:١٤٤).

54- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

ئەبو بەكر رضي الله عنه بەردەوام لەسەر سیاسەتی كپ كردنەووە لە ناوخواوە ئەنجام دەدا كە مێژوو نووسەكان بەم شێوەیە دەریان بپوووە: ((ركوب من ارتد بمن لم يرتد وثبت على الاسلام))، واتە: سەرکۆنکردنی پاشگەزبووان بە دامەزراوانی ناوخواوە لەسەر ئیسلام.^{۵۵}

پاشگەزبووەكانی (تھامە یەمەن) سەرکوت كرا بەبێ ئەرك و ماندووونێکی وا لە لایەن خەلیفەووە كە شایانی باس بێت، بەلكو موسولمانانی جیگیری ناوچە ی تھامە خۆی ئەو كارەیان گرتە ئەستۆ، لەوانە: (مەسروقی عەكکی) كە خۆی ھۆزەكە ی بە قورسی لەگەڵیان جەنگا، یەكێك لەوانە ی كاری بەرەنگاری پاشگەز بوونەووە ی تھامە ی گرتە ئەستۆ (تھامی كورپی ئەبی ھالە) بوو، كە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم كۆدبووی بە والی بەشێکی زۆری تھامە كە ناوچە ی (عەك و ئەشعەر یەكانە).^{۵۶}

پاشان ئەبو بەكر رضي الله عنه فەرمانی دا بەسەر (عەكاشە ی كورپی سەر) دا كە لە تھامە بمیئیتەووە و خەلكە كە لە دەوری خۆی كۆ بكاتەووە تا فەرمانی نوێی بۆ دەنیریت.^{۵۷}

ناوچە ی بجیلە ئەبو بەكر رضي الله عنه جیری كورپی عبداللہ ی پاسپارد و فەرمانی پێدا ھەموو ئەوانە ی لەسەر ئیسلام ماون ئامادەیان بكات و بپۆن بەگژ پاشگەزبووەكاندا و بپوات بۆ خەشعەم و جەنگ بكات لەگەڵ پاشگەزبووەكانی ئەوانیشدا و جەریریش بەفەرمانەكانی صدیق رضي الله عنه ھەستا و بەلام كەسێکی وا پووبەپووی نەبوویەووە جگە لە ژمارە یەكی كەم نەبیت كە سەرکەوت بە سەریاندا.^{۵۸}

(بنی حارس كورپی كەعب) لە نەجران، كاتێك خۆی شوینی (رەشە ی عەنەسی) كەوتبوون و پاش مردنی پێغەمبەری خوا پاشگەز بوونەووە، (مەسروقی العكی) بە سوپاكە یەووە بە نیازی شەركردن لە گەڵاندا دەرچوو، ھەر كە بانگی كردنەووە بۆ لای ئیسلام، ھەموویان بەبێ شەر موسولمان بوونەووە و ئەویش ماوہ یەك لە ناویاندا مایەووە تا مەسەلەكە بە جوانی ھێور بوویەووە، كاتێك موھاجیری كورپی ئەبی ئومەییە گەیشتە نەجران بە جوانی موسولمان بوو بوونەووە.^{۵۹}

پاش ئەوہ ی سیاسەتی شكست پێھینانی ناوخواوە بەبێ پشت بەستن بە سوپای رەسمی دەولەت كارەكە سەرکەوتوو بوو، ئەوجا صدیق رضي الله عنه دەستی كرد بە ناردنی سوپا پاش گەرانەووە ی سوپاكە ی ئوسامە رضي الله عنه.

55- الیمن فی صدر الإسلام (لا: ۲۷۷).

56- ھەمان سەرچاوە ی پێشوو.

57- ھەمان سەرچاوە ی پێشوو.

58- الثابتون علی الإسلام فی أيام فتنة الردة (لا: ۴۲).

59- تاریخ الردة الكلاعی (لا: ۱۵۶).

* سوپای عه کریمه :

پاش ئه وهی که به شداری کرد له سه رکوت کردنی پاشگه ز بوونه وه که ی خه لکی عوماندا، عه کریمه له سه ر فه رمانی ئه بو به کر رضی الله عنه به (۷۰۰) مواهیده وه خوی گه یانده مه هره. ^{۶۰} ئه و کاته به سوپاکه ی و به به شداری جه نگاوه رانی عوممان، پویشتن به ره و مه هره، مه هره ش له و کاته دا دابه ش بوو بوو به سه ر دوو سه ر له شگری دژبه یه کدا، یه که میان شه خیریتی ناو بوو له ده شته کانی که نار ده ریا بوو ژماره یه کی که می له گه لدا بوو، دوو هم ناوی مصبح بوو هه موو شوینه به رزه کانی به ده سته وه بوو، تا قمه که شی زور گه وه بوو.

عه کریمه رضی الله عنه بانگی کردنه وه بو لای ئیسلام و شه خیریت پازی بوو به لام مصبح زور له خوبایی بوو به شوین و سه ربازی زوریدا ده ینازی بویه عه کریمه له گه ل شه خیریتدا پیکه وه دایان به سه ریاندا و پاش ئه وه ی تیک شکان و کومه لیککی زور له سه ربازه کانیان کوژران، پاش ئه وه هه موویان ته وه بیان کرد و له سه ر موسولمانه تی به رده وام بوون عه کریمه ش ماوه یه که له ناویان مایه وه ئیش و کاره کانی بو پاده په راندن و له سه ر ئیسلام کوی کردنه وه. ^{۶۱}

پاشان له ئه بو به کری صدیقه وه رضی الله عنه نامه یه کی پی گه یشت که داوای لی کردبوو له گه ل مواجیری کوری ئه بی ئومه ییه دا که له سه نعاوه دیت، یه که بگرن و پیکه وه به ره و (کینده) بکه ونه ری، له مه هره وه ده رچوو تا گه یشته (ئه بیه ن) و له وی مایه وه چاوه پروانی مواجیری ده کرد و هه سته به کو کردنه وه ی (نه خه ع، حه میر) و له سه ر ئیسلام پاوه ستاوی ده کردن. ^{۶۲} گه یشتنی سوپای عه کریمه به و ناوچه یه رولیککی گرنگی هه بوو له سه ر پاشماوه کانی سوپاکه ی (ره شه ی عه نه سی) و له سه روویانه وه (قه یسی کوری مه کشوح و عه مری کوری معد یکروب)، پاش ئه وه ی قه یس له سه نعاوه رای کرد و له نیوان سه نعا و نه جراندا به یاخی بووی مایه وه، عه مریش په یوه ندی کردبوو به و پاشماوانه وه که پییان دهوت (پاشماوه ی له حجیه کان) و کاتیک عه کریمه رضی الله عنه گه یشته ئه و ناوچه یه یه کسه ر ئه و دووانه یه کیان گرت بو به ره نگار بوونه وه ی سوپای ئیسلام، به لام که می نه خایاند به یینیان تیک چوو، ده ستیان کرد به قسه وتن به یه کتری و له یه که جیا بوونه وه.

کاتیک مواجیر گه یشته ئه وی عه مر خوی ته سلیم کرد و قه یس به دوایدا، مواجیریش کوئی کردن و به ئه سیری ناردنی بو مه دینه بو لای ئه بو به کر، پاش ئه وه ی سه رزه نشتی کردن و قسه ی پی وتن، ئه وانیش داوای لی بووردنیان کرد و ئه ویش پاش ئه وه ی چاک بوون

60- هه مان سه رچاوه ی پیشوو. (لا: ۱۷۷).

61- تأریخ الردة، الکلاعی (لا: ۱۵۵).

62- الیمن فی صدر الإسلام (لا: ۲۸۱).

و تهوبه ی یه کجاریان کرد، به خشینی و ناردنیه وه بۆ ناو مال و حالی خویمان.^{۶۳}
 ئا به م جوړه هاتنی عه کریمه رضی الله عنه له پوژه لاته وه پوژیککی گرنگی هه بوو له دستگرتن
 به سهر پاشماوه ی هه لگه پاره کاندای له ناوچه ی لوحه ج به جهنگ یان ههر به بیستنی هه والی
 هاتنی سوپاکه، له کاتیکیدا که ئه وان پووبه پووی سوپایه کی تر ده بوونه وه. به فرماندهی
 موهاجیر.^{۶۴}

* سوپاکه ی موهاجیر و له ناو بردنی هه لگه رانه وه ی (حضر موت) و (کنده):

کوئا سوپا که لیوای یازده هه م ده کات سوپای موهاجیری کوپی ئه بی ئومه ییه بوو له
 شاری مه دینه ده رچوو، که بریتی بوو له په لیک له کوچه ریان و پشتیوانان به لای شاری
 مه ککه دا تیپه پی و خالیدی کوپی ئه سه د که برای عتاب کوپی ئه سه د ئه میری مه ککه بوو
 هاته ریژی سوپاکه وه و دای به لای تائفدا، عبدالرحمنی کوپی ئه بی عاص و کوومه له که ی
 هاتنه ناو سوپاکه یه وه و له نه جرانیش گه یشته به جابری کوپی عبدالله و هیئایه ریژی
 خوویه وه و پاشان عه کاشه ی کوپی ئور که کوومه لیک له خه لکی توهامه ی له گه لدا بوو هاتنه
 ریژی وه پاشان کوومه لی فهروه ی مه سیک المرادی له (موزحه ج) هاتنه ناوی و دای به لای
 (به نی حارس کوپی که عب) دا له نه جران که (مه شوق العکی) سه روکاری ده کردن هیئایه
 ناو سوپاکه یه وه.^{۶۵}

له نه جران سوپاکه ی کرد به دوو به شه وه: به شی یه که م کاری له ناو بردنی پاشماوه کانی
 (اسود العنسی) بوو که له نیوان سه نعا و نه جراندا بلا بوو بوونه وه و موهاجیر خو ی
 سه رپه رشتی ئه م به شه ی ده کرد، به شه که ی تریش (عبدالله) ی برای فرماندهی ده کرد و
 ئامانجیشی پاک کردنه وه ی ناوچه کانی توهامه ی یه من بوو له پاشماوه کانی
 هه لگه پاره کان.^{۶۶}

کاتیکی موهاجیر گه یشته سه نعاو جیگیر بوو نامه ی نارد بۆ ئه بو به کر رضی الله عنه و ئاگاداری کرد
 له هه موو کاره کانیان و پاشان وتی چاوه پروانی فرمانی جه نابتین، ههر له م کاته دا (معازی
 کوپی جه به ل) و به رپه سه کانی تری یه من که له کاتی سه رده می پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله دانرا
 بوون جگه له زیادی کوپی له بید نامه یان نارد بۆ خه لیفه داویان لی ده کرد ریگه یان پی
 بدات بگه ریینه وه بۆ مه دینه.

وه لآمی ئه بو به کر گه یشته که تیایدا سه ربه سستی کردن له نیوان مانه وه یان هاتنه وه یان
 جی گرتنه وه ی ئه و که سانه ی که ده گه ریینه وه، هه موویان گه رانه وه.^{۶۷}

63_ الطبقات لابن سعد (۵:۵۳۴-۵۳۵).

64_ اليمن في صدر الإسلام (۲۸۲).

65_ تأريخ الردة، الكلاعي (۱۵۴-۱۵۸).

66_ طبقات فقهاء اليمن (لا: ۳۶).

67_ هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

به لام موهاجیر فەرمانی پیدرا خۆی بگهیه نیتته عه کریمه و پیکه وه له شکر بهرن بۆ هاوکاری زیادی کورپی له بیدوه له شوینی خۆیدا بهیهیلنه وه و ئەوانه ی له گه لیدان که له نیوان مه ککه و یه مه ندا جه نگان، ریگه یان پییده ن با بگه پینه وه بۆ مالی خۆیان مه گه ر که سانیک نه بیته که خۆی پیی خوش بیته جیهاد بکات.⁶⁸

زیادی کورپی له بید ئە نصاری، پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردبووی به والی (حضر موت و کنده) و ئەبو به کریش صلی اللہ علیہ وسلم له جیگای خۆی هیشتیه وه پیاویکی زۆرگیر بوو و ئەم سووربوون و دانه به زینه له رای خۆی هۆیه کی گه وره بوو له هۆکاره کانی یاخیبوونی (حارسه ی کورپی سوراقه) لی، کورته که ی ئە وه یه که کولاعی ده لیت: زیاد له حوشتره کانی (بیت المال) حوشتریکی به هه له دا به لاویکی کینده کاتیکی لاوه که ویستی بیکوژیته وه، زیاد نه یه یشت، گه نه که په نای برد بۆ سه رۆک هۆزه که یان (کنده) و ئەویش داوای له زیاد کرد بۆی بگۆرپیته وه، به لام ئەو هه ر له سه ر رای خۆی سوور بوو، بۆیه (حارثة) زۆر توپه بوون به توندی حوشتره که ی به ره لا کرد و ئیتر ئازاوه که وته نیوان لایه نگرانی زیاد و لایه نگرانی (حارثة وه)، جه نگ هه لگیرسا و (ابن سراقه) شکا و رای کرد و هه ر چوار پادشاکه ی کینده کوژران و زیادیش کۆمه لیککی له لایه نگرانی (ابن سراقه) ی ده ستگیر کرد و له ریگه که ده یبردن بۆ مه دینه دیله کان په نایان برد بۆ ئە شعه سی کورپی قیسوپه گه زپه رستی وای کرد که ئە شعه س گرتیه خۆی و به هه موویانه وه سوپایه کیان دروست کرد و هاتن گه مارۆیان خسته سه ر موسولمانه کان.⁶⁹

زیادیش جوابی نارد بۆ عه کریمه و موهاجیر و هاواری بۆ بردن که له (ئارب) یه کیان گرتبوو، موهاجیر به په له سوپاکه ی به جیه یشت لای عکرمه و خیرا له ناو سوپاکه یدا خیراترین سواری هه لبرارد و خۆی گه یانده یارمه تی زیاد، توانی ئەو گه مارۆیه ی سه ریان بشکی نیت و (کنده) یش رای کرد بۆ یه کیکی له قه لاکانی که پیی ده لین: نه جیره وه ئەم قه لایه چوار ده رگای هه بوو، زیاد ده رگایه کیانی گرت و موهاجیریش ده رگایه کیانی داخست و سییه میش له ژیر کۆنترۆلی کنده مابوو یه وه و هاتوچۆیان لی ده کردن عکرمه یش هات و ده رگاکه ی تری کۆنترۆل کرد و له هه موو لایه که وه گه مارۆ دران پاشان خۆی ده سته ده سته خه لکی ده نارد بۆ ناو هۆزه کانی کنده که له ناو دۆل و که ژه کاندای خۆیان هه شار دابوو، بانگیان ده کردنه وه بۆ لای ئیسلام و هه ر که سیکی قبوولی نه کردایه ته وه ده یانکوشت و جگه له وانه ی ناو قه لا گه مارۆ دراوه که که سی تر نه ما نه که ویته به لایه کدا.⁷⁰

68_ الیمن فی صدر الإسلام (283)

69_ الکامل فی التاریخ (2:49)، الثابتون علی الإسلام (لا: 66).

70_ الیمن فی صدر الإسلام (لا: 284).

سوپاکه‌ی زیاد و موهاجیر له پینج هه‌زار که‌س زیاتر بوو که پیکهاتبوون له کۆچه‌ریه‌کان و پشتیوانان و هه‌ندی له هۆزه‌کان ته‌نگیان هه‌لچنی به که‌سانی ناو‌قه‌لاکه تا وایان لی‌هات له برساندا په‌نایان برد بۆ فه‌رمانده خۆنه‌گره‌کان و وتیان به شمشیر بکوژرین نه‌ک له برساندا، له ناو خۆیاندا پیک که‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌شعه‌سی کوپری قه‌یس داوای ئه‌مان بکات و پازیه به حوکمی موسولمانه‌کان.⁷¹

کاتی‌ک له باتی هۆزه‌که‌ی که‌وته پیککه‌وتنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هینا، چونکه ریوایه‌ته‌کان وای ده‌گێرنه‌وه داوای ئه‌مانی بۆ هه‌موو ئه‌ندامانی ناو‌قه‌لاکه نه‌کرد، داکوکیشی له‌سه‌ر نه‌کردن، به‌لکو بۆ چه‌ند که‌سیکی زۆر که‌می کرد که له حه‌وت تا ده که‌س بوون، مه‌رجه‌که‌شی ئه‌وه بوو ده‌رگای بۆ (نوجه‌یر) بکاته‌وه بۆیان بۆیه به‌و بۆنه‌یه‌وه شه‌ر ده‌ستی پیکرد نزیکه‌ی (700) که‌س له خه‌لکی کنده له ناو‌قه‌لاکه‌دا کوژران که پیک وه‌ک پووداوی (بني قریضة) ی لی‌هات.⁷²

توانرا هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی کنده سه‌رکوت بکری‌ت و عکرمه‌ی کوپری ئه‌بو جه‌هل گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه‌و هه‌موو که‌نیزه‌ک (5:1) ی ده‌ستکه‌وته‌کانی هینایه‌وه ئه‌شعه‌سی کوپری قه‌یسیشیان له‌گه‌لدا بوو، که هۆزه‌که‌ی زۆر رقیان لی‌هه‌لگرت به تاییه‌ت ئافره‌تانیان چونکه دوژمنیان بوو سه‌رشوپی کردبوون، چونکه کاتی‌ک پیککه‌وتنی ئاشتی له‌گه‌ل سوپای ئیسلامدا یه‌که‌م که‌س ناوی خۆی نووسی بۆیه ئافره‌تانی هۆزه‌که‌ی پێیان ده‌وت (عرف النار) واته به زمانی ئه‌وان ناپاک.⁷³

کاتی‌ک ئه‌شعه‌س گه‌یشته لای ئه‌بو به‌کر پێی وت: تۆ وا ده‌زانی چیت لی‌ده‌که‌م که تۆ ئه‌مه و ئه‌وه‌ت کرد؟! پیاوه‌تیم له‌گه‌ل بکه‌وله‌م کۆت و زنجیره‌ پزگارم بکه و خوشکه‌که‌شتم لی‌ماره‌ بکه، چونکه من گه‌راومه‌ته‌وه و موسولمان بووم، ئه‌بو به‌کر رضی‌الله‌عنہ وتی: باشه وا ده‌که‌م و (أم فروه) ی خوشکی لی‌ماره‌ کرد و له مه‌دینه‌م‌ایه‌وه تا عیراق ئازاد کرا، له ریوایه‌تیکی تردا ترسا شتیکی به‌سه‌ر بهینیت، وتی: ئایا گومانته‌ وایه که من چاک بووم، ده‌ی له دیلی پزگارم بکه و له که‌م و کورتیم ببووره و موسولمان بوونه‌وه‌که‌م لی‌قبوول بکه، ا مامه‌له‌م له‌گه‌لدا بکه که له‌گه‌ل هاوچه‌شنا‌نم مامه‌له‌ ده‌که‌یت و خیزانه‌که‌م پی‌بده‌ره‌وه چونکه زووتر سه‌ردانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم داوای (أم فروه) ی خوشکی ئه‌بو به‌کر کردبوو، ئه‌ویش پێی دا بوو ئه‌ویش دواي خستبوو بۆ جاریکی تر که هاته‌وه بیگو‌یزیته‌وه.

71- تاریخ الطبري (4:102).

72- اليمن في صدر الإسلام (لا: 286).

73- حركة الردة للعتوم (لا: 107).

به لّام پيغه مبهري خوا^ص له دونيا درچوو، ئه شعه سيش ئه وهى كردى كردى بويه
ده ترسا خوشكه كهى لى بسه نيته وه و نه يداتى به ئه بو به كرى وت: باشتري كه سى ولّاته كه م
ده بم بؤ خزمه تكردنى ئاينه كهى خوا! ئه ويش نه يكوشت و لى بوورا و قبوولى
موسولمانه تيه كهى كرد و خيزانه كهى پيدا يه وه و پى وت:

دهى بروره وه وزوو باچا كه ت ببيستم و له هؤزه كه شى خو ش بوو و به ره لّاي كردن و
پاشان (۵:۱) ه كهى ده سته كه وته كانى دابه ش كرد به سر خه لّكه كه دا.^{۷۴}
كومه لّيك په ند و وانه و ناموزگارى

* يه كه م ئافره ت له نيوان روخاندن و بنياتناندا :

له جهنگى هه لگه راوه كاندا له يه مهن دوو ويته ي جياوازي ئافره ت درده كه ويته، ويته ي
ئافره تيكي پاك داوين له پشتى ئيسلام ده بيته و دژى داوين پيسى ده وه ستيته وه، پشتى
موسولمانه كان ده گريته له كيكردنه وهى كلپه ي شه يتانه كانى ئينسان و جنوكه، ئه مه
(ئازاد) فارسىه خيزانى شه هرى كورپى بازانه و كچى مامى فه يروز الفارسى و له گه ل ريزى
موسولماناندا ده بيته به هه موو ويست و نه ستيكيه وه، له گه ل موسولماناندا نه خسه داده پريزي
له پيناو كوشتنى (په شهى عه نه سى) دروزنى يه مهن.

موسولمان له هه موو سه رده ميكا غيره تى ئه و خوشكه مه زنانه ي به رز درخينيته له
پيناو ئاينه كه يدا، به قيژه وهن سه يرى ئه و نووسينه ده كات كه محمد حسين هيكل
نووسيو يه تى كاتييك باسى ئازادى فارسى ده كات و هه لويستى سه باره ت به (په شهى
عه نه سى) دروزنى يه مهن.

هه ولى داوه كارى ئه و خوشكه بروداره (ئازاد) بگيريته وه بؤ حه زيكي
نه ته وه په رستى، ئه مه ش له قسه كه يدا درده كه ويته كه ده رباره ي عه نه سى ده يكات و
ده لّيت: كاتييك ده سه لّاتى په يدا كرد و ده وله ته كهى گه وره بوو، له خو بايي بوو و نرخى بؤ
قه يس و فه يروزي داننا و به جوريك سه يرى هه ردوو كيان و هه موو فارسه كانيشى ده كرد
كه ترسى هه لگه رانه وه و باشقوول ليدانيان هه بوو.

ئازاد خانيش به مهى زانى و خوئينى په گه ز په رستى به په گه كانيا كه وته جووله، هه موو
په كانى خوئى خسته به رامبه ر ئه م فالچيه پيسه، كه مي رده جوانه گه نه كهى كه زورى
خوش ده ويست له ناو برد، به لّام به ليها تووى ئافره تانه وه ئاوانه لى شار دبوو يه وه بگره زور

له رادده به دهر خوښه ويستی بۆ دهرده برې و خوږى دهرده دلپه وه به جوړيک که (په شه) ته واو پښتى پي به ستبوو و به وه فاي ده بينى.⁷⁵

ئهمه ش شينو ازيکه له نووسيندا ئامازه يه کي تيايه بۆ خاتوو ئازادى فارسى وه که ئه وهى بلپت له بهر فرس نه ژاديه که ي ناپاکی کرد له گهل (په شه) ي عه ره بى، ئهمه ي به تانه له سهر داده نيټ که ئه و خانمه به پړواله ت جوړيک بوو له گهل (په شه دا) و له ژيره وه جوړيکي تر، ئهمه ش لادانى پړوداوه له پړپړه وي راستى خوږى و بردنى به لايه کي تر دا.⁷⁶

ئهم ئافره ته موسولمانه چا که هه ستا به کوشتنى ئه و ميړده ي که ميړده موسولمانه که ي کوشتووه و به زور ماره ي کردووه و خوږى وه سفى (په شه ي درؤزنان) بۆ ده کات و ده لپت: (سوپند به خوا خوا که سى دروست نه کردووه ئه وه نده ي په شه که من رقم ليى بيت، هه رگيز فه رمانى خواى به جي نه هيناوه و له حه رامى خوايش خوږى لا نه داوه).⁷⁷

هه ر ئه و ئافره ته بوو خواى گه وره کردى به هوى له ناوچوونى (په شه ي عه نه سى) سه رگه ش، ئه گه ر - دواى خوا - هه ولى دل سو زانه ي ئه و نه بووايه هه رگيز فه يرو ز و هاوکارانى نه يان ده توانى په شه بکوژن له ناو ئه و هه موو پاسه وانانه دا.⁷⁸

ده ي ئه وه ي پالى پيوه نا بۆ ئهم کاره گه وره يه که له ناوچوون و مردنى په شه بوو، خوښه ويستى ئاين و بيروباوه ر و ئيسلامه که ي و رقى زورى له (په شه ي عه نه سى) بوو، ئه و که سه ي که ويستى ئيسلام به يه کجارى له يه مه ندا نه يه لپت، ئهمه ش وي نه يه کي پيشنگدارى جيهاد و خه باتى ئافره تى موسولمانى يه مه نه له به رزى ئيسلامى بيگه رد دا.

به لام وي نه ي ته لځ و تاريکى ئه و کچه يه مه نيانه ي که جووله که بوون يان که سانى چلکاو خوږى جووله که له حه زره مه وت، که له خوښه ويستى مردنى پيغه مبه رى خوا ﷺ خه ريک بوو بفرن و شه وه ئاهه نگيه سوره کانين بۆ په وش ت نزم و گونا هباران ده پارانده وه و هانى خه لکيان ده دا بۆ داوين پيسى و گالته يان به داوين پاکی ده کرد، که بيگومان شه يتانى نه فره ت ليکراو يش له خوښياندا له گه لپان سه ماى ده کرد بۆ وازه ينانى خه لکى يه مه ن له ئيسلام و هه لگه رانه وه ليى و جه نگ دژى.⁷⁹

ئهمه ئافره ته پيسانه گورانيان به سه رده مى نه فاميدا ده وت و خراپه و بوگه نيه کانين له لاي خه لکى جوان ده کرده وه و خه لکانين بۆ بانگه شه ده کرده وه وه ک چو ن مي ش له ده ورى زبلى بوگه ناوى کو ده بنه وه، له سه رده مى نه فاميدا داوين پيسى و به دره وش تى

75 - الصديق أبو بكر (لا: 79).

76 - الكامل في التاريخ (2: 310).

77 - هه مان سه رچاوه ي پيشوو.

78 - حركة الردة (لا: 308).

79 - حركة الردة للعتوم (لا: 119).

ناو کرۆکی هه وره کاندای.

ئه بو به کریش ﷺ نامه ی نووسی بۆ کاربه دهسته که ی (موهاجیری کوری ئه بی ئومه ییه) که نامه یه کی زۆر توند و تیز بوو تیایدا نووسی: «له گه ل گه یشتنی نامه که دا ئه سپ و جه نگاوه رانت بخه ری و برۆ تا دهستی هه موویان نه بریت نه گه پریته وه هه ر که سیش پری لی گرتی هۆکاره که ی بۆ باس بکه و تییان بگه یه نه که چ گونا ه و خراپه یه کیان ئه نجام داوه و بیانوویان بپره، ئه گه ر وازیان هینا باشه، گه ر ناده ستیش له وان مه پاریزه چونکه خوا ناپاکانی خۆش ناویت.

هه ر که نامه که گه یشته دهستی موهاجیر به و شیوه یه ی ئه بو به کر پری وتبوو که سوپای بۆ ده رکردبوو کۆمه لیک له پیاوانی کنده و حه زره مه وت هاتنه ریگی و ئه ویش هۆکاره که ی بۆ باس کردن به لام ئه وان قه ناعه تیان نه کرد و شه رپیان ده رکرد، به لام خه لکه گشتیه که پۆیشتنه دواوه (موهاجیر) شه ری له گه لدا کردن و شکاندنی و ئافره ته کانی گرت و دهستی هه موویانی بری، زۆر به یان مردن و ئه وانه شیان مان پرایانکرد بۆ کوفه.^{۸۲}

له دادگای ئیسلامی پر له دادپه روه ریدا پاداشتی گونجاوی خۆیانیان وه رگرت و فه رمانه وای ئه و شوینانه ش گرتنیان و سزای ریگری به سه ردا جیبه جی کردن (حدالحرابه)^{۸۲}.

هه وال گه یه نرا به خه لیفه که دوو ژن له ناوچه ی حه زره مه وت به گۆرانیه وه قسه یان به پیغه مبه ری خوا و موسولمانان وتوو، موهاجیریش که والی و فه رمانه وای ئه و ولاته بوو سزای دا به سه ریاندا به برینی ده ستیان و شکاندنی چوار دانی پیشه وه یان، به لام ئه بو به کر ﷺ به و سزایه رازی نه بوو فه رمووی سزایه کی سووکی ئه و دوو تا وانباره ی داوه به م بۆنه یه وه نامه یه کی بۆ نووسی:

ده رباره ی ئه و دوو ئافره ته ی که هۆلان دوویانه و تیایدا جنیویان به پیغه مبه ری خوا ﷺ داوه، هه والم پی گه یشتوو که چ سزایه کت ده رکردوو بۆ ئه و ژنه ی که گۆرانی وتوو و تیایدا قسه ی سووکی به پیغه مبه ری خوا ﷺ وتوو و ئه گه ر پیش من سزات نه دانایه من فه رمانم پی ده دایت که بتکوشتنایه چونکه سزای ده م کوتان بۆ پیغه مبه ران وه ک سزای ئاسایی خه لکی نیه، هه ر که سیکی شتی وای لی وه شایه وه یان پاشگه ز بوویه وه ئه گه ر موسولمان بوویت، ئه گه ر هاوپه یمان بیته وه ده بیته به شه رکه ر و ناپاک.^{۸۴}

82- حركة الردة، للعتوم (لا: ۱۸۴).

83- هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

84- تاریخ الطبری (۴: ۱۰۷).

دەربارەى ئەوى تىرىش نووسى: دەربارەى ئەو ئافرەتە ھەوالم پى گەيشت كە بە گۆرانىيەو ھە سوکايەتى بە موسولمانان کردوو، تۆ دانەکانى پيشەو ھەيت شکاندوو، ئەگەر ئەو كەسە خۆى بە موسولمان بزانی، ئەو ھە سزای بدە و عاقلی بکە بە لام جەستەى كەس نەشیوینیت، ئەگەر (ذمیة) بوو ئەو ئەگەر لىی خۆش بیت ئەو لە ھاوبەش پەیدا كەردن گەرە ترە، ئەگەر شتیكى واش ھاتە بەر دەستت و گەراییەو ئەو لىی قبوول بکە، دەخیلت بم لووت و گووى نەكەیت و جەستەى كەس نەشیوینیت ئەو گوناھە و خەلكیشت لى دوور دەخاتەو ئەگەر لە تۆلە سەندنەو ھەدا - قصاص - .^{۸۰}

وتاریژە نیمانیەکان:

ھەندى لە یەمەنیەکان ھەلویستی مەزنیان ھەبوو لەو ھە موسولمانان لەسەر بیروباو ھەریان جیگیر بکەن و خەلكى بانگ بکەنەو ھە بۆ لای ئیسلام و ئاگاداریان بکەن لە ترسناكى پاشگەز بوونەو، لەوانە: مەروانى كورپی زى عومەیری ھمدانى كە یەكێك بوو لە شازادەکانى یەمەن و كاتى خۆى لەگەل یەمەنیەکان موسولمان بوو، كاتیكىش خەلكى پاشگەز بوونەو ھەرزە و گیلەکانیان ھەندى وشەى ناشایستەیان لە دەم دەردەچوو ئەو ھەلدەستایەو ھە و تارى دەدا و دەییوت: ئەى كۆمەلئى ھەمەدان، ئیو ھە نە شەرتان لەگەل پىغەمبەرەدا ﷺ کردوو ھە نە ئەویش شەپى لەگەل ئیو ھەدا کردوو، بەختیكى باشتان ھەبوو ھە بى و ھى پى بەخشیوون، نەفرەت نەگرتوونە كە ئابرووی پيشوو ھەكانتەن بەریت و بنەبریان بکات، كەسانىك پيش ئیو موسولمان بوون و ئیو ھەش لە كەسانىكى ترن ئەگەر دەستى پىو ھە بگرن ئەو دەگەنە كەسانى پيش خۆتان و ئەگەر بىفەوتین ئەوانەى دواى خۆتان پيشتان دەكەون.

ئەوانیش ھاتن بە دەم داواكەییەو ھە پاشان ھەندى دیرە ھۆنراو ھى لە شیو ھى پىغەمبەرى خوادا ﷺ خویندەو ھە:

ذاك منى الرسول قلىل	ان حزني على الرسول طويل
وبكاه خديمه جبريل	بكت الارض والسماء عليه

واتە: بەكۆچى پىغەمبەر خەفەتم زۆر دوور و درىژە و ئەو ھەش بۆ ئەو ھەرزۆر كەمە، زەوى و ئاسمان بۆ ئەو گریا، جوهرەئیلی خزمەتچیشى گریا.

عبدالله كورپى مالك ئەرھەبى ﷺ ھاۋەلى پېغەمبەرى ﷺ بوو خاۋەنى كۆچ و چاكەيە
 لە ئاينەكەيدا، خەلكى ھەمادان لىي كۆبۈنەۋە ئەۋىش وتى: ئەى خەلكى ھەمادان، خۆ
 ئىۋە محمدتان نەپەرستوۋە، ئىۋە خۋاى محمدتان پەرستوۋە كە خۋايەكى زىندوۋە و
 نەمرە، ئەۋەندە ھەيە ئىۋە گوپرايەلى پېغەمبەرەكەى بوون لە گوپرايەلى خۋادا، بزائن ئەمە
 لە ئاگر دەتانپاريزىت، خۋايش ھاوپرېكانى لەسەر گومپرايى كۆ ناكاتەۋە پاشان ئەم دېرە
 شىعەرەى وت:

ۋاتە: بە خۋا ئەگەر پېغەمبەر محمد مردبىت، ئەۋا خۋاى محمد نامرېت.

خۋا بانگى كرد ئەۋ چوو بە دەمىەۋە، ئەى چاكترىنى توھامە و نەجد.

شەرھەبىلى كورپى سمط و كورپەكەى لە ناو (بەنى معاوية) كندىەكان كاتىك بەگشتى
 پايان ھاتە سەر ئەۋەى زەكات نەدەن پرويان تىكردن و وتيان: «زۆر ناشرىنە بۆ ئازادەكان
 گويزانەۋە، پېزداران پەيوەست دەبن بە شتى لاۋازەۋە و خۆيان بە دوور دەگرن لەۋەى
 بېرۆن بەرەو شتىك لەۋ پرونتر بىت، ئەمەش لە ترسى عەيبە و ھەياچوون، ئەى چ جاي
 گويزانەۋە لە شتىكى چاك و جوان پاستىەۋە بۆ نارەۋايى بۆگەن، خۋايە تۆ ئاگادارى ئىمەى
 نايەينە سەر قسەى ھۆزەكەمان لەۋ مەسەلەيەدا و بۆيە لەگەل زەيد و ئومرولقەيسدا
 ھۆزەكەيان بەجى ھىشت، ئەۋ دوانە پىيان وت ئەمشەۋ مەيەلە خەلكى ھۆزەكەت بخەون
 چونكە لەم لاۋ لەۋ لاۋە خلتە و خاشى ھۆزەكان و ھەندى لار و لۆرى ھەزرەمەوت يەكيان
 گرتوۋە و ئەگەر ۋا نەكەيت خەلكانى ھۆزەكەت دەپۆنە ناويان و لە ئىمە جىادەبنەۋە،
 ئەۋىش بە قسەى كردن و ئەۋ شەۋە شەۋنخونى بە ھۆزەكەى كرد تا بەيانى.

كۆبۈنەۋە و چوون بۆيان دەبىنن بە دەۋرى ئاگرېكدا دانىشتوون، ئەۋانىش دايان بەسەر
 بەنى عەمر و بەنى معاويةدا كە ژمارەيان و تفاقىشيان زۆر بوو، لە پىنج لاۋە بۆيان چوون و
 ھەر چۋار پاشاكەى كىندە و خوشكەكەشيان عەممەردە كوشت و ژمارەيەكى زۆرى
 خەلكيان كوشت و ئەۋى تىرى تا پىيان كرا پايان كرد و زيادى كورپى لەبىد بە مال و

دهستكهوت و كه نيزه كيكي زور و سهركه وتوانه گه رايه وه.^{۸۶}

* كه رامه تي دوستاني خودا:

كاتيك (په شهی عه نه سی) دهستی پویشته له سه ر یه مه ندا و پاگه نده ی پیغه مبه رایه تی ده کرد، ناردی به دوا ی (ابو مسلم خولانی) خوی لى رازی بیته و کاتیک هاته لای پیی وت: نایا شایه تی ده دهیت كه من پیغه مبه ری خوام؟ وتی: نایبستم، پیی وت: نه ی شایه تی نه دهیت محمد پیغه مبه ری خوا بیته؟ وتی: به لى، چهنه جاریک نه مه ی لى دووباره کرده وه و نه وه هر قسه كه ی یه كه مجاری ده کرده وه، نه ویش فه رمانی دا ئاگریکی گه وره یان بو کرده وه و خستیانه ناویه وه، به لام نه سوتا!

بویه جه ماعه ته كه ی پییان وت: به ره لای بکه، نه مه سه ر له شوینکه وتوه کانی تو تیک نه دات و (په شه ییش) به ره لای کرد و پیی وت نه م ناوچه یه به جی به یله و نه ویش پویشته بو مه دینه و له و کاته دا پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله کوچی دوا یی کرد بو، نه بو به کر صلی الله علیه و آله کرابوو به جینشینی، حوشره كه ی نه واند و چوو مزگه وت و دوو پکات نویژی دابه ست و عومه ری کورپی خه تاب صلی الله علیه و آله چاوی پیی كه وت، چوو بولای، پیی وت: خه لکی کویت؟ وتی: یه مه ن، وتی: نه و پیاوه ی كه (په شه ی دروزن) خستیه ناو ئاگره وه چی به سه ر هات؟ وتی: نه وه (عبدالله کورپی سوب) بو، عومه ر وتی: بو خاتری خوا خو نه و كه سه تویت وانیه؟ وتی: به و خوايه نه و كه سه منم، عومه ر باوه شی پیاکرد و گوشاردی به خو یه وه و دهستی کرد به گریان.

پاشان بردی و له نیوان خو ی و نه بو به کردا داینیشان وتی: سوپاس بو نه و خودایه ی نه یمراندم تا له ناو ئومه تی محمد صلی الله علیه و آله كه سینك هه لکه وت وه ك ئیبراهیم پیغه مبه ری خوا.^{۸۷}

نه مه ش كه رامه تیک بوو له كه رامه تی به نده یه کی پیاو چاک، كه سنووری خوی پاراست و له بهر خوا خه لکی خو ش ده ویست و له بهر نه ویش رقی له خه لك ده بوو، له هه موو کاریکیدا پشتی تنها به و ده به ست بویه خوی گه وره یارمه تی دا له قسه و کرداریدا و ئاسایش و دل ئارامی پی به خشیوو، خوی گه وره نه م ریژ و كه رامه ته ی له سه ر دهستی نواندوه و خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا نَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (یونس: ۶۲ - ۶۴).

86_ الكامل في التاريخ (۲: ۴۸).

87_ اسد الغابة (۶: ۳۰۴)، الإستيعاب (۴: ۱۷۵۸).

* لیبووردیه له لای نه بو به کری الصدیق رضی الله عنه :

ئه بو به کر رضی الله عنه زور دووربین بوو، بیریکی تیژی هه بوو، تیروانینی هه بوو بۆ سه ره نه نجامی کاره کان، بویه توند و تیژی له شوینی خویدا به کار هیئاوه، لیبووردنیش له کاتی پیویستدا، سوور بوو له سه ره نه وهی هۆزه په رش و بلاوه کان له ژیر ئالای ئیسلام کۆ بکاته وه.

له سیاسه ته ژیرانه کانی له گه ل سه روک هۆزه سه رکه شه کانی ناو پاشگه ز بووه کاندایه کاری هیئا که ی لییان خۆش بوو، دوا ی نه وهی گه پانه وه سه ر راستی کاتی هۆزه هه لگه پراوه کانی یه مه نی خسته وه ژیر پکیفی ئیسلام، هیز و ده سه لاتی ئیسلامی پیشان دانه وه و هۆزه کان دانیان به هه موو ئه و شتانه دا نایه وه که لیی پاشگه ز بوونه وه، سه ریان شوپ کرد بۆ ده ولته تی ئیسلام، گوپرایه لی خه لیفه ی پیغه مبه ری خویان کرده وه.

له م کاته دا ئه بو به کر رضی الله عنه وای به باش زانی سیاسه تی دل راگیرکردن به کاربیینت و به کاره یانی هیزی له گه لیاندا خسته نه و لاوه، به لکو نه رم و نیانی سۆز و به زه یی نواند به رامبه ریان، هه موو سزایه کی له سه ره لگرتن، به نه رمی له گه لیان دوا، که سایه تی و ده سه لاتی که ی به نه و پیاوانه ی به کاره ی نایه وه له ناو هۆزه کانیاندا بۆ خزمه تکردنی ئیسلام و موسولمانان.⁸⁸

له هه له کانیا ن خۆش بوو، چاوپۆشی لی کردن، نه مه ی کرد له گه ل قه یسی کوپی یه غوسی مرادی و عه مری کوپی مه عدی یه کرب، که نه وانه له سوارچاک و که له پیاوانی ناو عه ره ب بوون، ئازا و دلیری ناویان بوو، پیی ناخۆش بوو پیاوانی وای له ده ست ده ربچیت و ویستی بیانکاته وه خزمه تکاری ئیسلام و له پارایی نیوان ئیسلام پاشگه ز بوونه وه نه جاتیان بدات، بویه نه بو به کر رضی الله عنه به عه مری وت: ئایا شوره یی نیه بۆت هه موو پۆژیک یان شکاویت یان یه خسیریت؟ نه گه ر پشتی نه م ئاینه بگریت خوی گه وره به رزت ده کاته وه، عه مریش وتی: نه وه ی پوویدا پۆیشت، له مه و لا و ده که م و ناگه پیمه وه سه ر پیکه ی هه لگه پانه وه، نه بو به کریش به ره لای کرد، عه مریش تا مردن پاشگه ز بوونه وه ی به سه ردا نه هات به لکه موسولمان بوویه وه و به موسولمان بوونه وه یه کی زور باش، خوایش سه ری خست و پۆلیکی گرنگی هه بووله جه نکه رزگاریخوازه کاندایه الفتوحات - قه یسیش په شیمان بوویه وه له سه ره نه و کاره ی کردبووی و نه بو به کریش رضی الله عنه ئازادی کرد.

ئازادکردنی و لیبووردنی صدیق رضی الله عنه له م دوو پاله وانه ی عه ره ب له یه مه ن کاریگه ریه کی قول و گه وره ی هه بوو، که به هۆیه وه نه بو به کر رضی الله عنه دلی که سانیککی زوری پاشگه ز بووانی

هۆزه كانيان بهيئته وه ئيتير له بهر خوا بووييت يان له ترساندا، له ئەشعه سيش خوش بوو،^{۸۹} ئا بهو جوړه صديق عليه السلام تواني دليان كه مهند كيش بكات و له داهاتوودا بوونه هوي سهركه وتني ئيسلام و هيڙي موسولمانان و له م بواره دا دهستيكي گه وره يان هه بوو.^{۹۰}

ناموژگاري صديق عليه السلام بو عه كريمه و لپيرسينه وهى مه عاز:

ئه بوبه كرى صديق عليه السلام كاتيڪ عه كريمه ي به سوپا كه يه وه نارد بو سهر موسه يله مه و دوابه دوايشي سوپاي شهرحه بيلي كورى حه سه نه ي نارد بو هه مان شوين، عه كريمه په له ي كرد، هوزي به نو حه نيفه يش به ره نگاري بوونه وه و تيكيان شكاند، عه كريمه نامه يه كي نووسي بو خه ليفه هه والي شكستيه كه ي خوي پييدا، ئه بوبه كريس بو نووسي: ئه ي كورى داكي عه كريمه، نه بمبينه و نه ئه مه وييت بتبينم و نه يه يته وه بهو حاله وه موسولمانان بتوقينيت، خوت بگه يه نه سوپاي حوزه يفه و عه فرجه و به يه كه وه بجه ننگ له گه ل خه لكى عومان و مه هره، ئه گه ر پيوستيان پييت نه ما تو بكه وه رى به خوت و سه ربازه كانته وه و داتان به هه ناوچه يه كدا داواي موسولمان بوونيان لى بكن تا ديته لاي موهاجيري كورى ئه بي ئومه ييه له يه مه ن و حه زره مه وت.^{۹۱}

ئه وه ي تيبيني ده كه ين ئه وه يه كه كاتيڪ ئه بو به كر عليه السلام سوپاي نارد بو جهنگ له گه ل هه لگه پاره كاندا و به تايبهت له گه ل موسه يله مه دوو سوپاي نارد يه كه ميان به سهر كر دايه تي عه كريمه عليه السلام و دووه ميان به سهر كر دايه تي شهرحه بيلي كورى حه سه نه عليه السلام ئه مه ش به لگه يه له سه ر شاره زايي وردى صديق عليه السلام ده رباره ي هيڙشى دوژمنان و پاره ي به ره نگاري خوگرتنيان، كاتيڪ عه كريمه په له ي كرد له شه پر كردن له گه ل موسويله مه دا و بهو جوړه تي كيشكا و ئه بو به كر عليه السلام نامه ي بو نارد و تيايدا پيى وت: نه تبينم و نه بمبيني بهو حاله ته وه نه گه ر پييته وه تا ترس نه كه ويته دلى خه لكى، ئه مه ش به لگه يه له سه ر شاره زايي و ليها تووي صديق عليه السلام له باره ي جهنگدا، چونكه پاراستنى وره ي سوپا كاريگه رى گه وره ي هه يه له سه ره نجامي جهنگ، ئه گه ر ئه و سه ربازه تي ك شكوانه بگه نه سوپا كانى تر كه بو جهنگ به رى كه وتبوون، به تايبهت ئه گه ر هه والي شكانه كه يان و به هيڙي و جه ربه زه يي سوپاي دوژمنان ي پى بدن،^{۹۲} بهم جوړه دووربيني صديق له بواري جهنگدا به پرونى دياره و عه كريمه و سوپا كه ي به په له نارد بو جييه كي تر و له وي سهركه وتني چاكيان به ده ست هيئا و وره ي خو و سوپا كه شي به رز بوويه وه.

89- تاريخ اول الخلفاء، شرقاوي (لا: ۱۱۵-۱۱۶).

90- تاريخ الدعوة الى الإسلام (لا: ۲۵۱).

91- الكامل في التاريخ (۲: ۳۴)، البداية والنهاية (۶: ۳۳۴).

92- التاريخ الإسلامي للحميدي (۹: ۸۳).

كاتيك مه عاز له يه مهن گه رايه وه بو مه دينه و صديق ﷺ چوه پيشوازي و عاده تيشي وا بوو چاوديري لپرسينه وهی فرمانبره واکاني خوئی ده کرد پاش ته و او بوونی کاره کانيان و گه رانه وه يان، به مه عازي وت: نامادهی لپرسينه وه ت له گه لدا بکه ين؟ مه عازيش وتی: دوو لپرسينه وه هه يه، لپرسينه وهی خوا و لپرسينه وهی ئيوه؟ دهی سا سویند به خوا ئيتر هيچ پوستيکتان بو به ريوه نابه م.^{۹۲}

يه کگرتنه وهی يه مهن و روون بوونه وهی ئيسلام له لای دانيشتوانی و گوپرايه ئيان بو خه ليفه :

پاش ته و او بوونی جهنگی هه لگه رايه وه کان و يه مهن هه مووی يه کی گرتنه وه له ژير يه ک سه رکردايه تی مه رکه زی مه دينه ی پايته ختدا، يه مهن يان دابه شکرد بو چهند به شيکی ئيداری نه ک دابه شکردنی خيلايه تی و کرا به سي به شي ئيداريه وه: صه نعا، جوند، حه زره مه وت. ئيتر وه ک جاران خيلايه تی ده مارگیری پيوه ديارنه بوو له ديار يکردنی سه رکردو فرمانبره واکاندا، ته نها خيلايه تی و هوزه کان وه ک بنکه يه کی سه ربازی وا بوون نه ک بنکه ی سياسی، ئيتر پيوه ری قبول کراو پيوه ری ئيمانی بوو: که له خواترسان، دلسوزی، کرده وهی چاک بوو.^{۹۴}

يه مهن يه کجاری له ديمهن و دياردهی پاشماوه کانی هاوه ل په يداکردن (الشرك) پاک بوويه وه، هاوه ل په يداکردن له وته دا، له کرداردا و له بيره باوه ردا، هه ستیان به وه کرد، که پله وپايه ی پيغه مبه رايه تی زور له وه گه وره تره که هه ر که سيک له خوويه وه و بو مه به ستي خوئی، خوئی به پيغه مبه ر بزانييت.^{۹۵}

له وه ش دلنيا بوون که بير و باوه ر له گه ل ته ماح کاريدا يه ک ناگريته وه، ئيسلام و سه رده می نه فامی يه ک ناگرنه وه، ئه وه يان بوو ده رکه وت له ريگه ی خوین رشتن و ئيش و ئازار و په شيمانیه وه، له هه دوو لا خه لکيکی زور کوژرا و له وانه وه په ندی باش وه رگيرا.^{۹۶} ئه وانه ی له وه و پيش پاشگه ز بوو بوونه وه گه رانه وه بو لای ئيسلام و هيوایان وا بوو خوا لييان خوش بييت و له سه رده می عومه ری کورپی خه تتابدا ريگه يان پيدرا له ريزه کانی سوپای ئيسلامدا جهاد بکه ن و کومه ليک سه رکرده ی يه مهنی ده رکه وتن له جه نکه رزگا يخوازه کانی ئيسلامدا که له رووداوه کانی پاشگه ز بوونه وه دا گوش بوون و پي گه يشتن

93_ عيون الاخبار (۱:۱۲۵).

94_ اليمن في صدر الإسلام (لا: ۲۹۰).

95_ الخلافة الراشدة والخلفاء الراشدون، يوسف علي (لا: ۳۹).

96_ ظاهرة الردة، محمد بريغش (۱۵۹).

و له سهر ئيسلام جيگير بوون وهك جهريري كوري عبدالله ي زي كلاعي حميري و مه سعودي كوري عهكي و كه ساني تريش.

ئه م سهر كردانه رولي بهرچاويان هه بوو له خه لكه رزگايخوازه كاني ئيسلامدا و هه روه ها له ناوه دان كردنه وه ي شاره نوپيه كان وهك به صره و كوفه له عيراق و فه ستات له ميصر، هه روه ها كه سايه تي يه مه ني ناودار هه لكه وتن كه له يه من و دهره وه ي يه مه نيش ده كران به والي و قازي وهك حه شكي كوري عبدالملك و سه عيدي كوري عبدالله الاعرج و شه رحه بيلي كوري سه مت ي كيندي و كه ساني تريش.⁹⁷

يه من به ته واي له گه ل ده وله تي ئيسلاميدا جوش درايه وه ئيتر له گه ل فه رمانره واكاني ناو خويانيان راسته وخو له گه ل پايته خندا له مه دينه، بويه هه ر كه خه ليفه بانگي كردن بو به شداري جهاد به خيرايي له هه موو دلتيكيانه وه هاتن به دم داواكه يه وه (هه روهك له لاپه ره كاني داهاتوودا پشت به خوا به دريژي باسيان ليوه ده كه ين) له ناو پووداوه دلته زيئه كاني پاشگه ز بوونه وه دا گوره بوو بوون و هه ر ئه و واي لي كردبوون زور په يوه ست بوون به سهر كردايه تيه وه، له بهر ئه وه ئاسايش ته و او به رقه رار بوو له ناوياندا و بوون به باشتري پشت و په نا بو ئيسلام و موسولمانان.

۱ - قه لاچوكردي ناشووبي (طليحة الاسدي):

(توله يحه) سييه مين پيغه مبهري درو بوو كه له سه رده مي ئيسلامدا و له دوا ساته كاني ژياني پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم سه ري هه لدا و ناوي توله يحه ي كوري خويلدي كوري نه وفه ل كوري نه زله ي ئه سه دي يه له سالي نويه مي كوچي كه به وه فده كان نازناوي دهر كردووه له گه ل شانده كه ي هوزه كه يدا هاتن بو مه دينه و له به رده مي پيغه مبهري خوا موسولمان بووني خويان راگه ياند، به لام منه تيان به سه ر پيغه مبهردا كرد وتيان: كه ست نه ناردووه به دواماندا و ئيمه خو مان هاتووين و موسولمان بووني خو مان راده گه يه نين!

خو اي گه وره له وه لامياندا ئايه تي دابه زاند و وتيايدا فه رمووي: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الحجرات: ۱۷)، واته: ئه يانه وييت منتبارت بكه ن به وه ي موسولمان بوون؟! پييان بلي ئه ي محمدكه منه تي موسولمان بووني خو تان مه كه ن به سه رمدا به لكو خو اي گه وره منه ت ده كات به سه رتاندا كه ريگه ي ئيماني پي پيشان داون ئه گه ر ئيوه راست ده كه ن.

به لّام هر شانده كهى بهنى ئەسه د گه رانه وه (توله یحهى ئەسه دى) پاشكه ز بوويه وه و پاگه ندهى پیغه مبه رایه تیشى ده کرد،⁹⁸ له سه مرا كه ناوچه یه كه بوو له وولاته سه ربازگهى دروست کرد و خه لکیكى ساده شوینی كه وتن و یه كه م شت كه خه لکی گومرا کرد شوینی كه ون ئەوه بوو جارێکیان له سه فه ریکدا ده بن و ئاویان لی ده برییت و خه لکه كهى چوار ده وری زۆر تینویان ده بییت، ئەویش پییان ده لییت: سواری ئەعلال⁹⁹ ببن، چه ندان میل ببن به ئاوی زولال ده گهن،¹⁰⁰ كه به و شیوه یه یان کرد ئاویان ده ست كه وت و ئەوه ش وای له عه ره به ده شته كیه كان کرد كه دوو چاری ئەو ئاشوویه ببن.

یه كێك له خه له فاویه كانی ئەوه بوو سوژدهى لا برد له ناو نوێژدا و وای به خه لکی ده گه یاند كه وه حى له ئاسمانه وه بو دیت، یه كێك له و قسانهى رێكى خستبوو كه گوايه له ئاسمانه وه بوى دابه زیووه: (الحمام، والیمام، والصد الصوام، قد صمن قلبكم باعوام، لیبلغن ملكنا العراق والشام).¹⁰¹

له خووى بايى بوو، ده سه لاتى گه و ره بوو، زۆرى په یدا کرد، پیغه مبه رى خو^{صلى الله عليه وسلم} ضرارى كورى الازور الاسدى^{صلى الله عليه وسلم} به سوپایه كه وه نارد بو سه ركوت كردنى، به لّام (ضرار) له ئاستى ئەوه دا نه بوو سه ركه ویت به سه ریدا، بویه له گه ل تیه پوونى پۆژاندا ده سه لاتى زیاتر ده بوو به تاییه ت پاش ئەوهى هه ردوو هۆزى هاوپه یمان - ئەسه د و غتفان - باوه ریان پی هیئا ته واو به هیتر بوو.¹⁰²

(دائرة المعارف الاسلامية) ده لییت: ده گیترته وه كه شیعرى ریکخستوو وه له ناو جه رگهى شه ر و كوشتاردا وتارى بو هاتوو، وادیار بوو، كه به راستى سه ركرده یه كى خیله كى سه رده مى نه فامى سه ركه وتوو بوو، ئەم ره وشته تاییه تمه ندیانهى تیا كۆ بوو بوويه وه: (فالچی، شاعیر، وتارییژ، جه نگاوه ر).¹⁰³

له م ده قه وه بوونى پیا هه لدان و وه سفى شاراوه ی (تایحه) دیت له لایه ن گه و ره ترين كه شكۆله وه، له روانگه ی ئەوه سه ركرده یه كى خیله كى نموونه ییه كه به ئاسایى شیعرى بو هاتوو و تاربییژیش بووه، ئەو دوو شته ش گرنگترین شت بووه كه عه ره ب له و كاته دا هه ولیان بو داوه، ئەمه ش شتیكى سه یر نیه بو ئەم كه شكۆله گه و ره یه كه ژیر به ژیر (بلوك دان له ئیسلام) ره وشتى بووه، ئیتر زانینى (توله یحه) موسولمان بووه ته وه یان نه یزانیییت.

98- أسد الغابة (٣:٩٥).

99- إعلال: ناوى ئەسه كه یه تى.

100- اركبوا اعلا لا واضربوا أميالا تجدوا زلالا

101- البداية والنهاية (٦:٢٢٦).

102- أسد الغابة (٣:٩٥).

103- دائرة المعارف الإسلامية مادة (طلیحه).

پیغمبر مبعوری صلى الله عليه وسلم خوا صلى الله عليه وسلم له دنیا ده رچوو به لّام توله یحه نه کهوت به لایه کدا،^{۱۰۴} ئه بو به کری صدیق صلى الله عليه وسلم کاروباری خیلافه تی گرتنه ده ست و دهستی کرد به سازکردن و ناردنی لیوا سهربازیه کان بو جهنگ له گه لّ هه لگه راوه کان یه کیك له وانهش توله یحه بوو، صدیق صلى الله عليه وسلم به سهرکردایه تی خالیدی کوری وه لید صلى الله عليه وسلم سوپایه کی بو خسته ری، ئیمام نه حمه د ریوایه تی ده کات که کاتیک نه بو به کری صدیق صلى الله عليه وسلم خالیدی راسپارد که سوپا بخاته ری دژی پاشگه ز بووان وتی: له پیغمبر مبعوری خوام بیستوو که فهرموویه تی: ((نعم عبدالله واخوالعشیره خالد بن الولید، سیف من سیوف الله سلّه الله علی الکفار والمنافقین)).^{۱۰۵} واته: چه ند باشه بهنده ی خوا و برای بالراستی هوز - خالیدی کوری وه لید. نه و شمشیریکه له شمشیره کانی خوا که له دژی بی باوهر و دوو پرووه کان هه لیکیشاوه.

خالد گه یشته (ذی القصة) و له وی صدیق مالئاوایی لی کرد و په یمانی پیدا که خوت و فه رمانده کانت له خه یبه ر ده بینمه وه، نه مه ی بو یه ده رخست تا عه ره به ده شته کیه کان بترسینیت، فه رمانی پیدا یه که م جار له (توله یحه ی نه سه دی) هوه ده ست پیبکات و پاشان بروات بو به نی ته میم.

(توله یحه) له ناو هوزه که ی خویدا (اسد) و (غتفان) دا بوو، هوزی عه بس و زوبیانیش هاتنه ریزیانه وه، ناردیشی به دوا ی به نی جه دیله و هاناشی بو هوزی (ته ی) و نه وانیش هه رچی سواریان له بهر ده ستدا بوو به خیرایی بو یان نارد.

نه بو به کریش صلى الله عليه وسلم پیش خالید عه دی کوری حاته می ته ی نارد بو ناو هوزه که ی و پیی وت: فریای هوزه که ت بکه وه تا شوین (توله یحه) نه که ون و خویان له ناو نه به ن، عه دی خوی گه یانده ناو هوزه که ی و داوای لی کردن په یمان به نه بو به کری صدیق به ستن¹⁰⁶ و بگه رینه وه به لای خوا، نه وانیش بی شه رمانه وتیان: ئیمه هه رگیز به یعت و به لاین به به چکه ی حوشر ناده ین، مه به ستیان نه بو به کر بوو صلى الله عليه وسلم، نه میس له وه لامدا پیی وتن: سویند به خوا به سوپایه کی واوه ده دات به سهرتاندا واتان لی ده کات که بزنان که نه و گه وره ترین که له پیاوه.

به لّام عه دی کولی نه دا و هه ره وه لی له گه لّدان و شیر و ریوی زوری بو باسکردن تا نه رم بوون، خالیدیش به خوی و سهربازه کانیه وه گه یشتنه نه وی له پیشه وه ی پشتیوانان نه م پیاوانه ی له گه لّدا بوو: (سابت بن قیس بن شماس) و هه ردوو سوار چاک (سابت کوری اقزم) و (عه کاشه ی کوری محسن) ی خسته پیشه وه.

104 - حركة الردة، العتوم (لا: ۷۸).

105 - مسند الامام أحمد (۱: ۱۷۳)، شیخ أحمد شاکر ده لی (إسناده صحیح).

106 - ترتيب وتهذيب البداية والنهاية، خلافة أبي بكر، د. محمد صامل السلمي (لا: ۱۰۲).

توله یحه خوئی و براکهی سهلمه ی ناو بوو هاتنه دهره وه له ریزه کان بویان دهست نیشان کرد به شه پره شمشیر و عکاشه حیبالی کوپری توله یحه ی کوشت و توله یحه یش په لاماری عکاشه ی داو شه هیدی کرد، سابتیش له سهر دهستی سهلمه ی برای توله یحه شه هید بوو.

خالیدی کوپری وه لید و سه ربازه کانی هاتنه سهر تهرمه کانیاں ده بینن شه هید کراون و موسولمانان به و کاره زور دل گران بوون، خالیدی کوپری وه لید لای کرده وه به لای هوزی (ته ی) دا به لام عه دی کوپری حاتم هاته ریگه ی و وتی: تنها سی پوژ مؤله تم پی بده چونکه به لینیان پی داوم وه ختیگ سه ربازه کانیاں لای توله یحه گه رانه وه دینه ریزی سوپای نیسلام چونکه نه ترسن نه گهر توله یحه بزانیته نه مان موسولمان بوونه ته وه سوارچاکه کانی (ته ی) که له بهر دهستیدان ده کوژیته، نه وه بوو پاش سی پوژ به (۵۰۰) جهنگاوه ره وه هاتنه وه و په یوه ندیاں کرد به سوپاکه ی خالیده وه.

پاشان ویستی سه رکوتی به نی جه دیله بکات دیسان عه دی پیی وت: نه ی خالید چه ند پوژیگ مؤله تم بده با بچه ناویانه وه به لکو خوا نه وانیش بیاریزیته وه ک (ته ی) پاراست، عه دی هاته ناویانه وه و به رده وام قسه ی بو کردن تا شوینی که وتن و هه والی موسولمان بوونه وه ی بو هینایه وه و هه زار چه کداریان هاته ناو سوپای نیسلامه وه به و شیوه یه (عه دی کوپری حاتم) باشترین پوله و پیروزترین که س دهرچوو بو هوزه که ی.^{۱۰۷}

أ- جهنگی بوزاخه و سه رکه وتن به سهر (به نی نه سهد) دا:

خالیدی کوپری وه لید که وته ری تا گه یشته ناوچه ی (نه جه د و سلمی) له وی له شوینیگدا که بوزاخه یان پی دهوت له گه ل سوپای (توله یحه) دا به یه ک گه یشتن، کومه لیک ی زور له عه ره به ده شته کیه کان به ده وریاندا وه ستابوون تا بزنان سه رکه وتن بو کییه، (توله یحه) یش به خوئی و چه کداره کانی و نه وانه شی له م لا و له و لاوه هاتبوونه ناویانه وه ناماده بوو، (عیینه ی کوپری حیصن) یش به خوئی و حهوت سهد جهنگاوه ری هوزه که یه وه - بنی فزاره - وه له پشتی توله یحه وه ناماده بوو و خه لکه که ریز بوو، (توله یحه) یش عه باکه ی دابوو به سهر خویدا و دانیشتبوو گوایه وه حی بو دیت!! چاوه پروانی وه حی ده کرد! عیینه دهستی کرد به جهنگ له گه ل سوپای موسلمانان تابیتاقهت بوو و هاته وه بو لای توله یحه و نه وه هر خوئی داپوشیبوو لیی پرسى: جوبره نیل نه هات بو لات؟ نه ویش دهیوت نه خیر، نه و دهستی ده کرده وه به شهر و دووباره ده هاته وه و ده پرسی و بو جاری سییه م پیی وت: جوبره نیل دانه به زی بو لات؟ وتی: به لی، وتی: نه ی چی پی وتی؟

ووتی: پیی وتم: ((ان لك رحی كرحاه، حدیثا لا تنساه)) و عهینه‌یش توره بوو وتی: وایه خوای گه‌وره ده‌زانیّت تو قسه‌یه‌کت هه‌یه بیرت ناچیتته‌وه! پاشان پرووی کرده به‌نی فه‌زاره و پییانی وت: برۆنه‌وه و هه‌موویان رایان کرده‌وه و خه‌لکه‌که‌ش پشتی توله‌یحه‌یان به‌ردا، هه‌ر که موسولمانه‌کان گه‌یشتن خیرا سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو ژنه‌که‌شی که ناوی (نه‌وار) بوو به سواری حوشتریکه‌وه به‌ره‌و شام هه‌لاتن و تاقمه‌که‌شی بلاوه‌یان کرد و خوای گه‌وره کوّمه‌لیکی له تاقمه‌که‌ی به کوشت گه‌یاند.^{۱۰۸}

ئه‌بو به کر رضی‌الله‌عنه کاتیک هه‌والی سه‌رکه‌وتنی خالید و سوپای ئیسلام و شکانی تاقمه‌که‌ی (توله‌یحه) و دار و ده‌سته‌که‌ی پیی گه‌یشت نامه‌یه‌کی بو خالید نووسی و پیی وت: ئه‌م به خششه چاکانه‌ی خوا زیاتر بیّت به‌سه‌رته‌وه، له خوا بترسه و له ئیش و کاره‌کانتا چونکه خوای گه‌وره له‌گه‌ل چاکه‌کاران و له خوا ترساندایه، کاره‌کانت به هه‌ند بگره و نه‌رمی و خاوی نه‌نوینیت، گه‌یشتیه هه‌ر بی باوه‌ریک که ده‌ستی چووبووه خوینی هه‌ر موسولمانیک به و جوّره‌ی پیی بکه‌ره‌وه و له‌وانه‌ی گرتووتن هه‌ر کامیان ده‌زانیّت وا باشتره بیکوژیت بیکوژه.

خالیدیش رضی‌الله‌عنه بو ماوه‌ی مانگیک له بوزاخه مایه‌وه و هه‌ر به‌م لاوبه‌و لادا به سوپاکه‌یه‌وه ده‌گه‌را تا ئه‌و که‌سانه بگریّت که صدیق له نامه‌که‌یدا داوای لی کردبوو، بو ماوه‌ی یه‌ک مانگ به‌رده‌وام ده‌گه‌را به‌دوای ئه‌وانه‌ی ئه‌و موسلمانانه‌یان شه‌هید کردبوو کاتی خوئی، که له ناویاندا به موسلمانه‌تی مابوونه‌وه، هه‌ندیکیان به‌ئاگر سوتاند و هه‌ندی تریش به به‌رد پانکردنه‌وه و هه‌ندیکیانی به کیوی به‌رزوه‌وه فری ده‌دایه خواره‌وه، ئه‌مانه‌شی بویه کرد ئه‌و عه‌ره‌بانه‌ی له دووره‌وه پاشگه‌ز بوونه‌ته‌وه په‌ند وه‌ربگرن و واز به‌ینن.^{۱۰۹}

ب - شاندى (به‌نى ئەسه‌دو غه‌ته‌فان) بۆ لای ئه‌بو به‌کر رضی‌الله‌عنه و فه‌رمانی صدیق ده‌رباره‌یان:

شاندى بوزاخه که له نوینه‌رانی (ئه‌سه‌دو غه‌ته‌فان) پیک هاتبوون، هاتن بۆ لای خه‌لیفه و داوای ئاشتیان له‌گه‌ل کرد، ئه‌بو به‌کریش له نیوان دوو بریاردا سه‌رپشکی کردن وتی: یان شه‌ری مال و یرانکه‌ر یان پلانی سه‌ر شوپۆر که‌ر، تیان ئه‌ی جینشینى پیغه‌مبه‌ری خوا شه‌ری مال و یرانکه‌رمان زانی ئه‌ی پلانی سه‌ر شوپۆر که‌ر چیه؟ وتی: له‌چه‌که‌کانتان و لاخه‌کانتان داتان برنین و سه‌رکزیکه‌ن و داوای حوشتره‌کانتان بکه‌ون، به‌و شیوه‌یه‌ی خوای گه‌وره شتیکتان پیشانی خه‌لیفه و موسولمانان بدات تا به‌هۆیه‌وه لی‌تان ببورن، ئه‌وه‌ی لی‌تان

داگیر کردوون بمانده نه وه و ئه وه شی لیمان گرتوون ناتان دهینه وه، شایانی بدهن کوژراومان له به هه شتدایه و کوژراوتان له ئاگری دۆزه خدان، ئیوهش خوینی کوژراومان ببژیین و ئیمهش هی ئیوه نابژیین، له ویدا عمر وتی: که ده لئی خوینی کوژراومان بدهن! کوژراوی ئیمه خوینیان نیه چونکه له پیناوی خوادا کوژراون، بویه عمر نه بهیشت خوین بدهن و له جاری دووه مدا پاش قسه کانی صدیق رضی الله عنه وتی: رایه کانت زۆر جوان و شیاون. ئه بو به کریش رضی الله عنه به قسه ی عومه ری کرد و ئا به و جوړه به نی ئه سه د و غه طفان به مه رجه کانی خه لیفه پازی بوون.

ج - به سه رهاتی (ئوم زیمه ل) (ام زه ل):

کۆمه لئیکی زۆر له گومپراکانی دهسته ی (توله یحه) له هۆزی غه ته فان، له ده وری ژنیك کۆبوونه وه که ناوی (سه لمای کچی مالکی کورپی حذیفه) و له شوینیك پینان دهوت (زه فه ر) و یه کیک بوو له خانمه ناوداره کانی عه ره ب هه ره ک دایکی به ناوبانگ بوو که ناوی (دایکی قیرفه) بوو، که به نمونه باسی ده کرا دایکی له نه جیب زاده ییدا و له بهر زۆری کورپه کانی و ناوداری هۆزه که ی و بنه ماله که ی.

کاتیك لئی کۆبوونه وه هانی دان بو شه ر له گه ل خالیددا، هه موویان که وتنه خرۆش بو جه نگ و هه ندی خه لکی تریان پیوه نوسا له (بنی سوله یم و طی و هه وازن) تا بوون به سوپایه کی چر و پر، ده نگ و باسی ئه م ژنه بلا بوویه وه تا گه یشته لای خالید و ئه ویش به سوپاکه یه وه خوی پی گه یاند و له جه نگیکی ناهه مواردا به یه ک گه یشتن و ئه و ژنهش به سواری حوشره که ی دایکیه وه بوو که ده یان وت: هه رکه سینک ئه و حوشره بنه وینیت سه د حوشری پی ده دریت، ئه مهش له بهر که م وینه یی و خالید سوپاکه ی تیك شکاندن و حوشره که شی سه ر بری و خۆیشی کوشت، هه والی ئه و سه رکه وتنه شی بو ئه بو به کر نارده وه.^{۱۱۰}

د - په ند و ئاکوژگاری و وانه:

* متمانه ی ئه بو به کر رضی الله عنه به خوای گه وره و شاره زایی له بواری سه ربازیدا: وته که ی ئه بو به کر رضی الله عنه که به عه دی کورپی حاته می وت: «فریای هۆزه که ت بکه وه با شوینی توله یحه نه که ون و به هۆیه وه له ناو نه چن»، مانای نمونه ی متمانه ی ته واری ئه و پیاوه ده گه یه نییت و بروای ته واری به سه رکه وتنی خوایی ده سه لمینیت، ئه نجامی جه نگی موسولمانان له گه ل هۆزی (طی) به سه رکه وتن دوویات ده کاته وه پیش ئه وه ی پرووبات.

له وهى كه به خالیدی كورپی وه لیدی وت: برپۆ له هۆزى طى دهست پى بکه له گهل
ئه وه شدا زۆر دوور تر بوو له ناوچه كهى (توله یحه) كه ئه مهش پلانیکى جهنگى
سه ركه وتوو، بۆ ئه وهى نه هیللئیت هۆزى (طى) خویان بگه یه ننه هیزه كانى (توله یحه) و
ئه وانه شى پۆیشتوون بۆ لای ناچار یان بکات بگه پینه وه تا واز له وه بهینن و بۆ به رگرى له
هۆزه كه یان ئه وى به جى بهیلن، له وه شدا كه به خالیدی وت كه من ده پۆم و له خه یبه ره وه
به ره و (طى) تابگه م به خالید، ئه مهش نه خشه ی سه ربازى سه ركه وتوى تیدایه چونكه نه ك
(طى) به لكو هۆزه كانى ئه و چوار ده وره یشى پى چاوترسین کرد.

لیهاتووی صدیق رضی الله عنه له وه دا ده رده كه ویت كه پیاوی گونجاو و شیاوی وهك (ئه بو
سلیمان) - خالیدی كورپی وه لید رضی الله عنه هه لبژارد بۆ ئه م كاره قورس و گرانه و خالیدیش
هه رگیز له هیه چ شه ریکدا نه شكاهه. ^{۱۱۱}

له وته كانى صدیق رضی الله عنه بۆ خالید دواى كۆتایى جهنگى بوزاخه دا كۆمه لیک سوود
وه رده گریت:

نزا کردنى بۆ خالید كه تیايدا وه سفکردنى به چاكه ی له خو گرتوو وه هه روهك فه رمان
پیدانى به له خواترسان چونكه مرؤف ده پاریزیت له كه وتنه ناو گونا ه و هه لخلیسكان و
شوین ئاره زوات كه وتن، هه روهك فه رمان پیدان به وهى توند و تۆل و به هه ند بیئت له گهل
دورژماندا چونكه هیشتا له تافى سه ركه شیدان، ئه مهش خو ی بۆخو ی به لگه یه له سه ر
ئه وهى صدیق رضی الله عنه خو ی زۆر توند و تۆل و خاوه نى بیناییه كى تیژ بووه، چونكه هیشتا
كۆمه لیک هۆز و تیره مابوون كه دوو دل و پارا بوون له نیوان په وا و نار په وادا و نیوان
هیدایه ت و گومراییدا و نیوان خیر و شه ردا و نیوان باوه ر و بى باوه ریدان و پیویستیان
به وه هه یه ته مى و چاوترسین بکرین تا له وه سه ركه شیه یان واز بهینن، هه لویستی ئه بو به كر
پیویستی به ئه و په رى پله ی هیژ نواندن و توند و تۆلى و خیرایى بوو، به راستى ئه و پیاوه
به رزه توند و تیژ بوو له جیه كدا توند و تیژی پیویست بیئت و نه رم و نیان بوو له جیه كدا
نه رم و نیانى پیویست بیئت.

هه لویستی جوامیرانه ی صدیق رضی الله عنه له وهى كه قبوولى خو به ده سه ته وه دانى ئه و پاشگه ز
بووانه ی نه كرد و ئاشته وایى له گهل نه كردن وتى: یان شه ر یان پلانیکى سه رشۆرانی تا
به رزی ئیسلام و هه یبه تى ده وله ته كه ی ده ربخات.

مه رجه كانى له ریکه وه تنه كه یدا به هیژ بوون، توندترین و به ئیش ترین یان ئه وه بوو كه
چهك و تفاق و ولاخیان ته سلیم بکه ن به سوپای ئیسلام، ئه م مه رجه ش کاتیى بوو تا ئه و

کاتهی که بزانیته توبه و گه پانه وه یان له دلّه وه یه و گوپرایه لی ده ولّه تی ئیسلام ده بنه وه،
ئه وهش زور پیویست بوو بکرایه بو زامن کردنی نه گه پانه وه یان بو سهرکه شی و یاخی
بوون. ^{۱۱۲}

* ئاموژگاری عه دی کورپی حاته م بو هۆزه که ی و جهنگی دهروونی له گه لیاندا:

عه دی رپویشته بو ناو هۆزه که ی خووی و بانگی کردن بو گه پانه وه بو لای ئیسلام، به لام
ئه وان وتیان ئیمه به یعه ت به به چکه حوشتر نادهین، ^{۱۱۳} ئه ویش پیی وتن: گه لیکی وا
هاتوون بو تان که حه ره م و سه راکانتان حه لال ده که ن و پییشی ده لیکن گه وره ترین که له
پیاو، ئیتر ئیوه و ئه و، ئه وانیش وتیان: تو برۆ ریگای سوپاکه ی و مه هیله بیته سه رمان تا
ئه و که سانه مان چوون بو بوزاخه بیته وه، چونکه ئه گه ر ئیمه له (توله یحه) هه لگه رپینه وه
ئه ترسین ئه و جهنگاوه رانه مان بکوژیته یان بیانکاته بارمته.

عه دیش له ناوچه ی سونه ح گه یشت به خالیدی کورپی وه لید و پیی وت: خالید ته نها سی
رۆژ لیم بوه سته (۵۰۰) جهنگاوه ری (طی) یت پیشکه ش ده که م که جهنگیان پی بکه یت له گه ل
دوژمنه کانت، ئه و باشتره تا به په له بیاننیریت بو ناگری دۆزه خ و یان خو تیان پیوه خه ریک
بکه یت، ئابه وجوره عه دی هه والی موسولمان بوونه وه یانی دا به خالید. ^{۱۱۴}

ئا به م جوړه عه دی کورپی حاته م توانی هۆزه که ی به هه ردوو باله که یه وه (به نی جه دیله و
به نی عوش) رازی بکات واز له سه ربازگه ی (توله یحه) بیئن و بینه سه ربازی سوپاکه ی
خالید و ئه مه دووه م هه لویستی مه زنه بو عه دی که نواندی و یه که میان ئه وه بوو توانی
زه کاتی خیله که ی کو بکاته وه و به یه نیته بو مه دینه له کاتی کدا که موسولمانه کان زور
پیویستیان به و مال و سامانه هه بوو، هه ر موسولمان بوونیشی له یه که م رۆژه وه موسولمان
بوونی پیاویکی زانا و تیگه یشتوو بوو، له هه موو قه ناعه ت و دلّیکه وه.

زور دلّیا بوو له سه رکه وتنی ئیسلام و موسولمانان له دوا رۆژدا هه روه ک پیغه مبه ری
خوا ^{صلواته} له یه که مین رۆژی موسولمان بوونیدا و ئه و باوه رپه به هیزه شی بوو که به هویه وه
توانی هۆزه که ی بکات واز له پیشتگیری کردنی دوژمنانی ئیسلام به یئن، وای لی کردن
نه وه ستن تا بزائن کی سه رکه وتن به ده ست دینیتن به لکو له گه ل گه پانه وه یاندا (۱۵۰۰)
جهنگاوه ریشیان پیشکه ش به ئیسلام کرد که ئه مه ئه وپه ری کاریگه ری عه دی بوو له
سه ریان. ^{۱۱۵}

112- التأریخ الإسلامی (۹: ۶۶).

113- مه به ستیان ئه بو به کر بوو، ده میان بشکیت.

114- التأریخ الإسلامی (۹: ۵۷).

115- التأریخ الإسلامی (۹: ۶۱).

له رپوایه تیځدا هاتووه: که هۆزه که ی داویان له خالید کرد که جهنگ له گه ل قه یسدا بکه ن چونکه به نی ئه سه د هاوپه یمانیان نیه، خالیدیش پیی وتن: سویند به خوا قه یس ئاسانترینی ئه و دوو دپرکه نیه به لام خۆتان بگرن بۆ ههر هۆزیکیان که خۆتان پیتان خۆشه، عه دی وتی: ئه گه ر نزیکترین که سی هۆزه که م واز له م ئاینه بهینیت له گه لی ده جهنگم، به لام من شه ر له گه ل به نی ئه سه د ناکه م! نا به ئه و خواپه شتی وا ناکه م، خالیدیش پیی وت: جهنگ و جیهاد له گه ل ههر کامیاندا بیته ههر جیهاده ئیتر پیچه وانه ی رای هاوه له کانت مه به، له گه ل لایه کیاندا بجهنگه و له گه ل ئه و لایه نه دا بجهنگه که هۆزه که ت پییان خۆشه و چالاکن.^{۱۱۶}

له وه ی که عه دی به رامبه ر هۆزه که ی وه ستا و ئه و بۆچوونه یانی پیی راست نه بوو، به لگه یه له سه ر تیگه یشتن و شاره زایی زۆری عه دی ده رباره ی ئه وه ی دۆستایه تی دۆستانی خوا ده کات ئیتر بادوورترین خزمیشی بن و له دوژمنانی خوا ته به را ده کات ئیتر با نزیکترین خزمیشی بن.^{۱۱۷}

ئه و پۆله ی عه دی بینی له بانگه واز کردنه وه ی هۆزه که ی بۆ لای ئیسلام و هیئانه وه یان بۆ ناو سوپا که ی خالید پۆلیکی زۆر گه و ره بوو، چونکه هاتنی (طی) بۆ ناو ئیسلام یه که مین ترس و بیم بوو چووه دلای دوژمنانه وه، چونکه هۆزی (طی) به هیزترین هۆز بوو له ناو هه موو که نداوی عه ره بدا، له و هۆزانه بوو که هۆزه کانی تر هه زار حیسانیان بۆ ده کرد، به شیوه یه ک بۆیان ده پروانی که هه یبه تیکی هه بوو، زۆر به ریز بوون له ولاتیاندا، هۆزه کانی دراوسی هاوپه یمانیان له گه ل ده به ست تا بی خه م بوونایه.

هه ردوو سوپا گه یشتن به یه ک دوا ی ئه وه ی که ترس و بیم چوو بووه دلای دوژمنان، خوا ی گه و ره سه رکه وتنی کرده به شی سوپای موسولمانان و هه ر ئه وه نده ت زانی ده ست کرا به کوشتن و به دیل گرتن و فراندنی دوژمنان و سه رکرده که یان (توله یحه) به ئه سپه که ی بۆی قوچاند و که سیان ده رنه چوون مه گه ر ئه وانه ی خۆیان دا به ده سه ته وه یان هه لاتن، دوا ی ئه م پووداوه ئیتر لاوازی و مه ترسی که وته دلای هه موو هۆزه پاشگه ز بووه کانی که نداو، تا وای لیها ت سوپای ئیسلام زۆر به ئاسانی ئه یدا به سه ر هه ر کۆمه لیځدا و له هه ر جییه ک بووبن و سه ر ده که وت به سه ریاندا.^{۱۱۸}

116- تاریخ الطبری (۲:۷۵).

117- التأریخ الإسلامی (۹:۶۱).

118- الحرب النفسیة من منظور إسلامی، د. أحمد نوفل (۱۴۳:۲-۱۴۴).

